

உ

தில்லைக் கூத்தன் திருவருள் துணை

காசித் திருமடத்துக் காறுபாறு
தவத்திரு குமாரசுவாமித் தம்பிரான்
சுவாமிகள் யாத்தருளிய

“ஸ்ரீ குமரகுருபரர்
நெஞ்சுவிடு தூது”
(உரையுடன்)

கயிலை மாமுனிவர்,
திருவளத்திரு காசிவாசி முத்துக் குமாரசுவாமித்
தம்பிரான் சுவாமிகள் அருளாசியுடன்
ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் 311-ஆம் ஆண்டு
மசிகேஸ்வர பூசைத் திருநாளில் (2.06.99) வெளியிடப்
பெற்றது.

ACCNO43052

Q1.332V

உரைஎழுதி பதிப்பித்தோன்
சித்தாந்த ரத்தினம், “சிவகாமியின் செல்வன்,
தி. பாலசுப்ரமண்யன், எம்.ஏ., எம்.பில்., எம்.எட்.,

முதற் பதிப்பு

படிகள் ஓராயிரம்

விலை :

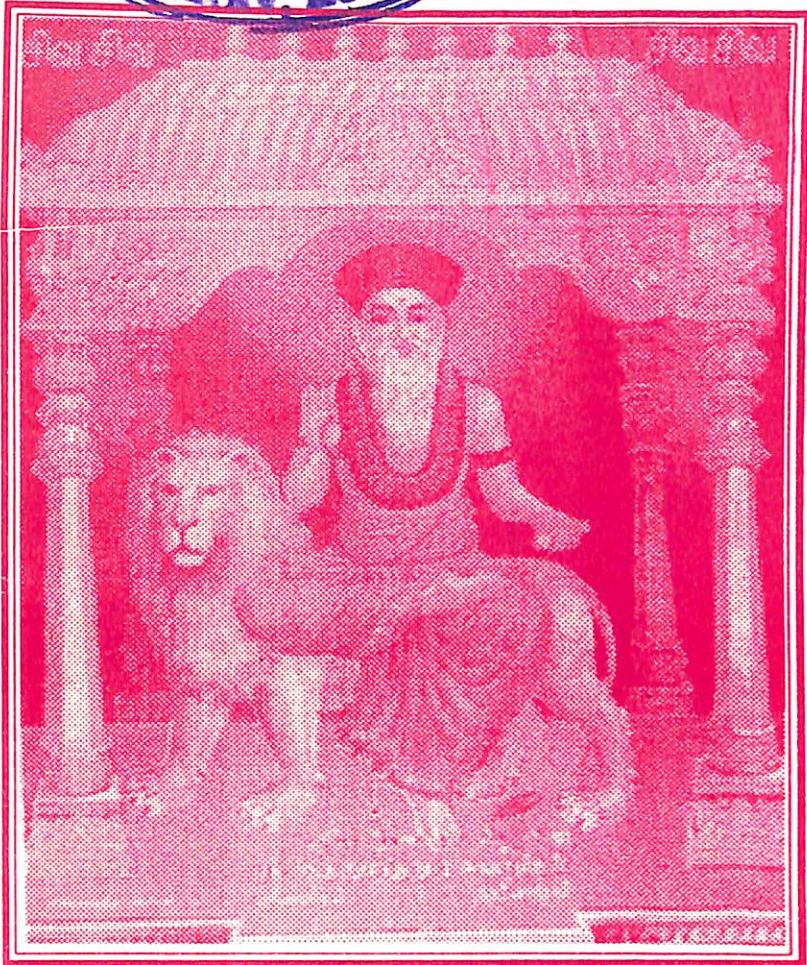
கிடைக்குமிடம் :
ஸ்ரீ காசி மடம்,
திருப்பனந்தாள் - 621 504
தமிழ்நாடு

அச்சகம் :

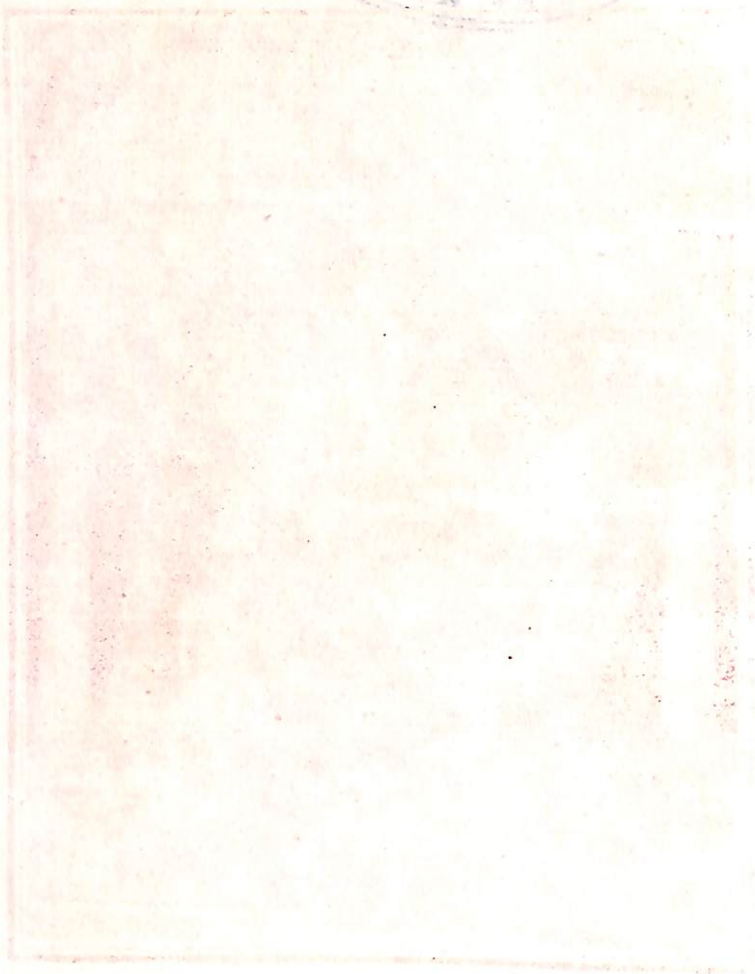
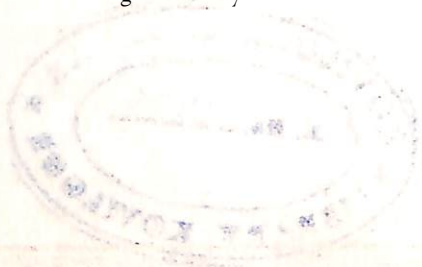
ஸ்ரீ முருகன் கணிம்பொறி அச்சகம்,
பெண்ணாகடம் - 606 105

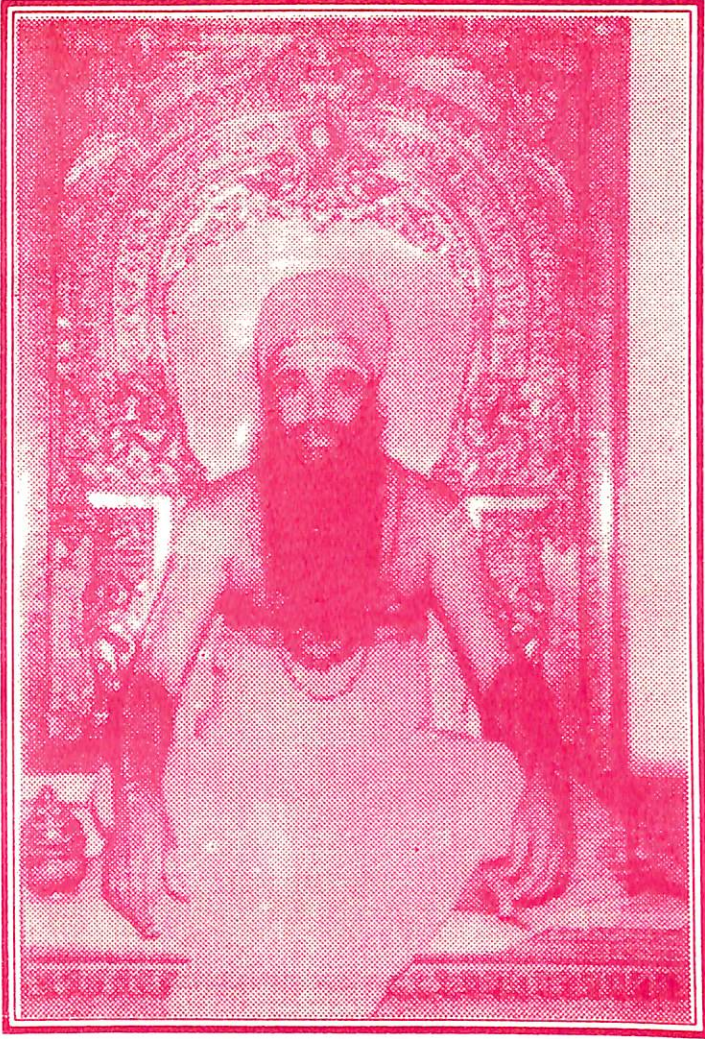
45/5

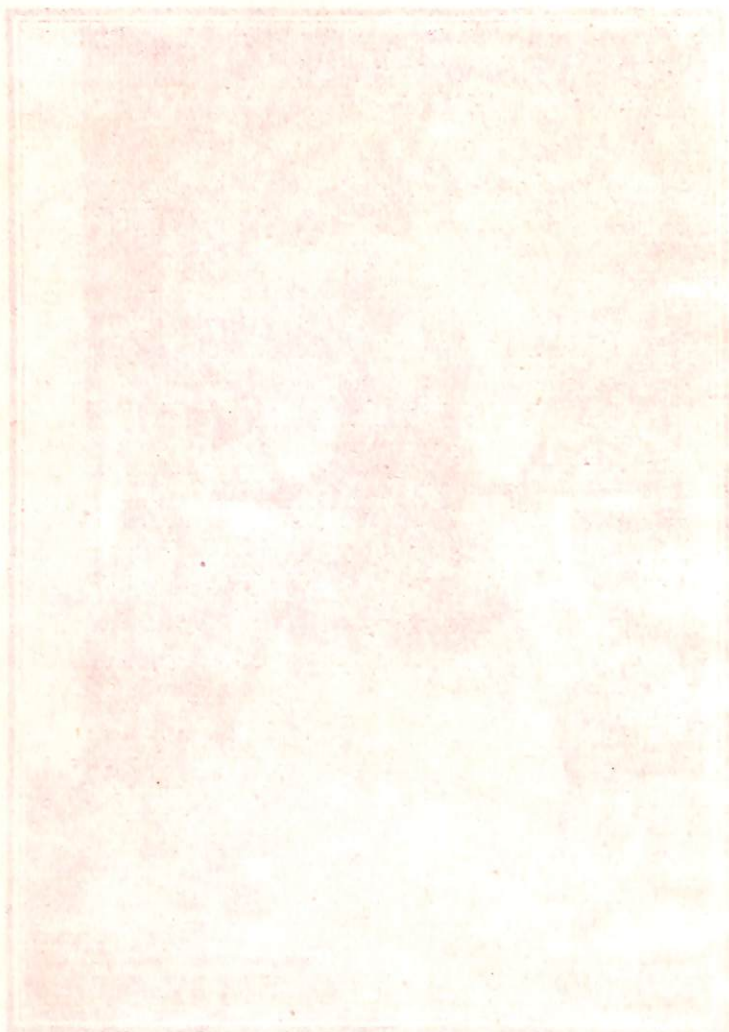
ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள்,
ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.

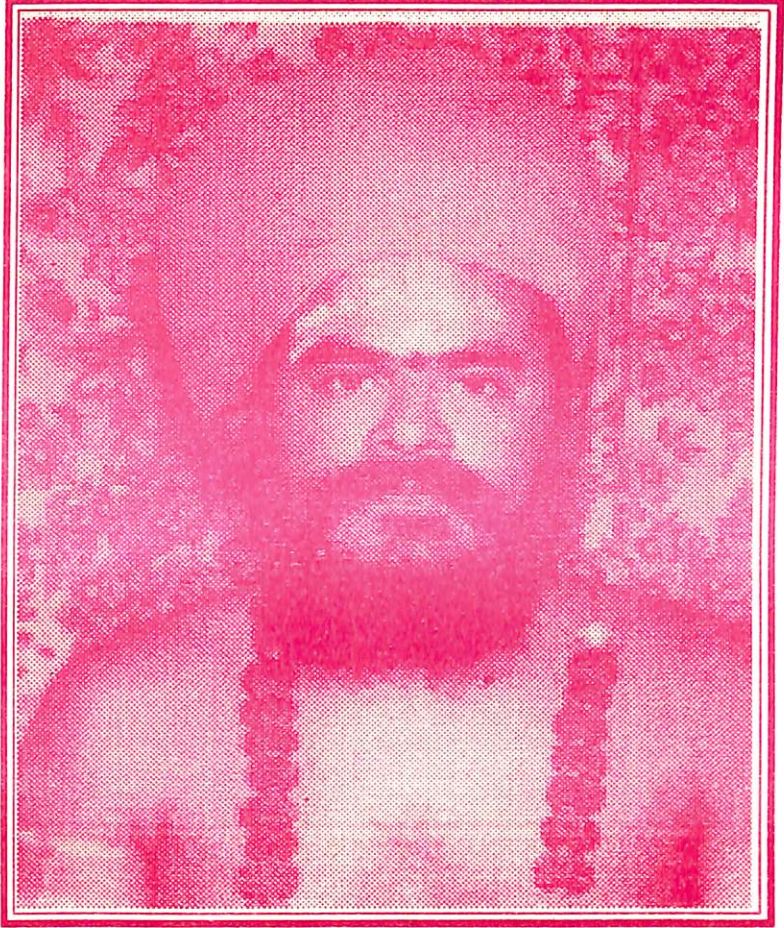
Digitized by Koviloor Digital Library

கயிலை மாமுனிவர்
திருவளர்திரு காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்
சுவாமிகள் அவர்கள்
அதிபர், காசித்திருமடம்.

Handwritten text in Tamil script, likely a library or ownership inscription, located below the stamp. The text is written in a cursive style and is somewhat faded, but appears to be a formal record or note.

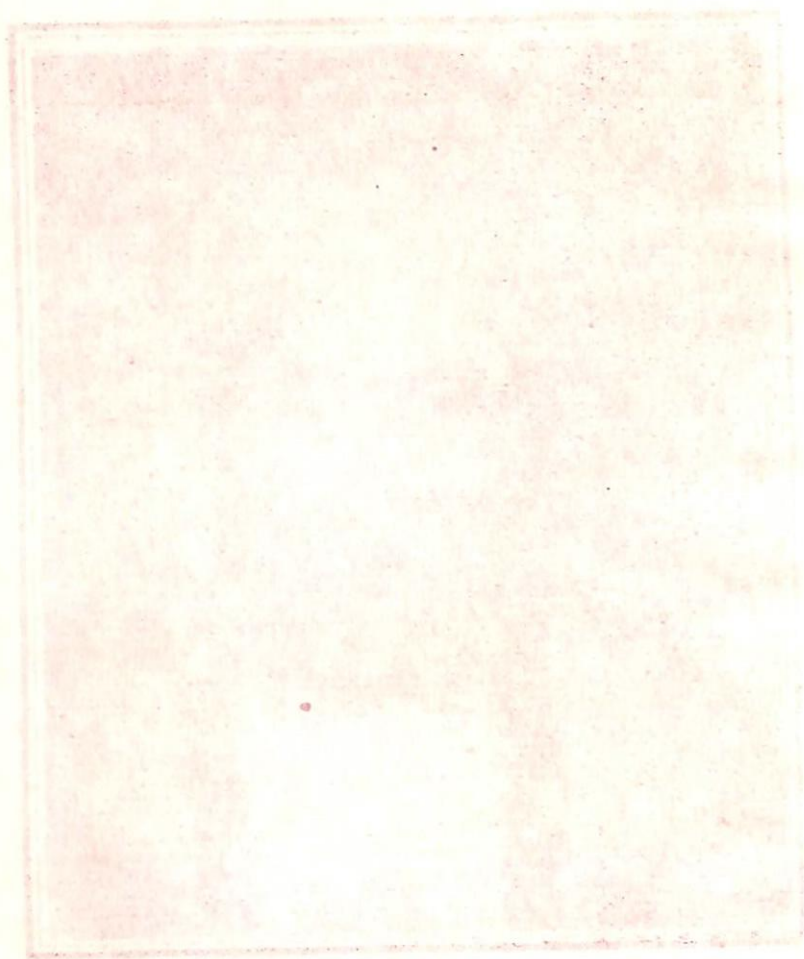

முனைவர் 'கயிலை'

தவத்திரு குமாரசாமித் தம்பிரான், எம்.ஏ., எம்.பில்., பிஎச்.டி.,

காறுபாறு, காசித்திருமடம்,

திருப்பனந்தாள் - 612 504.

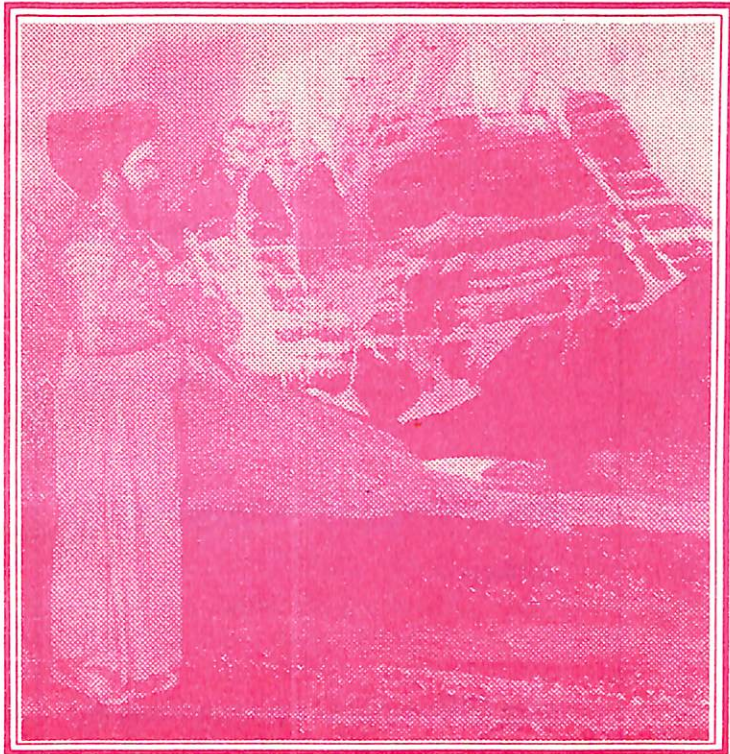

Digitized by Google

Digitized by Google

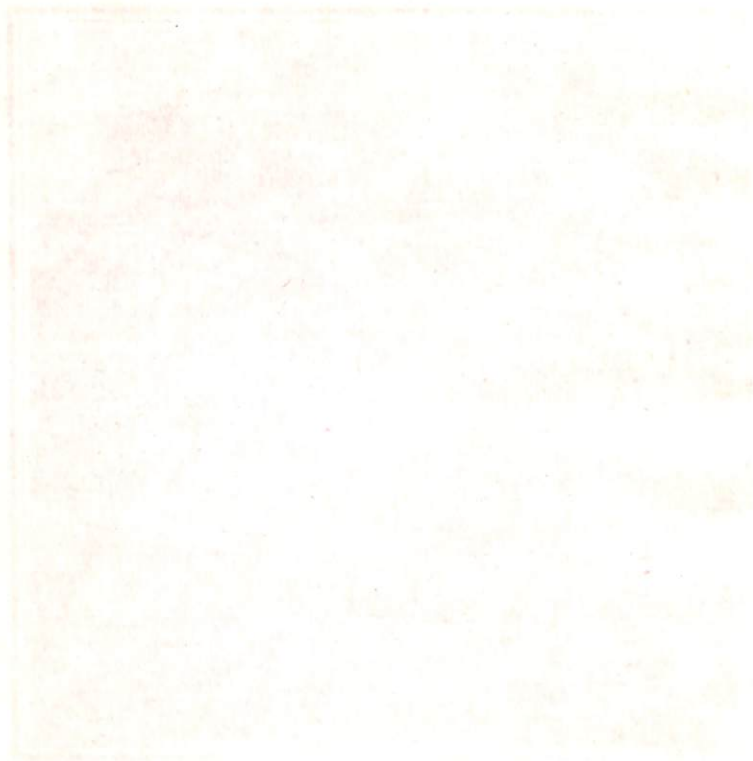
Digitized by Google

Digitized by Google

“காவாய் கனகத்திரளே போற்றி
கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி”

“காசி மடத்துக் காறு பாறு சுவாமிகள்
கயிலை மலையாளைக் கண்டு வணங்கி
இன்புறும் இனிய காட்சி”

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது

எண்	பொருளடக்கம்	பக்கம்
1	வாழ்த்துரை -	2
2	பதிப்புரை -	3
3	ஆய்வுரை -	5
4	ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது - மூலம் -	8
5	ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது - உரை -	14

உ

சிவ சிவ

கயிலை மாமுனிவர்

திருவளத்திரு காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித்

தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

அதிபர், காசித்திருமடம்.

தொ.பே.எண் : 56655

திருப்பனந்தான் - 612 504

(தஞ்சை மாவட்டம்)

தேதி 13.3.99

வாழ்த்துரை

காசித்திருமடத்துக் காறுபாறு தவத்திரு குமாரசாமித் தம்பிரான் யாத்திட்ட “ஸ்ரீகுமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது” எனும் படைப்பை, மீன்குருட்டி, அரசினர் மேனிலைப்பள்ளி, தலைமையாசிரியர், “சிவகாமியின் செல்வன்” தி. பாலசுப்பிரமணியம், ஸ்ரீகுமரகுருபரசுவாமிகள் மாசேஸ்வரபூதஜாத்திருநாளில் (2-06-99) பதிப்பித்து வெளியிடுவது குறித்து மகிழ்ச்சி.

நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் அன்பர் தி. பாலசுப்பிரமணியம், ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஆய்வு இளநிலைப்பட்டம் (எம்.பி.ஓல்) பெற்றிருந்த போதிலும் தமிழின்பாலும், சைவ சமய இலக்கியங்கள், சாத்திரங்கள் ஆகியவற்றின்பாலும் பற்றுக் கொண்டு சைவசித்தாந்தப் பயிற்சி மையங்களில் உரையாற்றிவரும் அன்பர் என்பது தனிப்படக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டி ஒன்று.

தெய்வக் கவிஞரைப் போற்றி நம் காறுபாறு யாத்திட்டதும், சைவப் பேரன்பர் ஒருவரால் வெளியிடப் பெறுவதும் ஆகிய நூலின் வெளியீடு சிறக்கவும், படைப்பாளர்தம் சிந்தனையும் படைப்பு நிரலும் கூடிடவும், பதிப்பிப்போர்க்கு எல்லா நலன்களும் சித்திக்கவும் செந்திற்கந்தன் சேவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

சிவ சிவ

சிவமயம்

பதிப்புரை

பொழுது, ஒரு பொழுதும், நம்பொழுதை, ஓய்வெடுத்து வீணாக்குவதே இல்லை; அதுபோல பிரளயாகலர் வர்க்கத்தினைச் சேர்ந்த நமது சுவாமிகள் ஆன்மாக்களின் பொருட்டு ஓய்வின்றி பொழுதெல்லாம் சிவப்பணி ஆற்றிவருகின்றார்கள். அப்பணியின் ஒரு பகுதியாக அற இலக்கியங்களை யாத்தருளி, நம் போன்ற சகலர்க்கு அருள்பாலித்து வருகின்றார்கள். அவ்வகையிலே மலர்ந்தது தான் “ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது” என்கின்ற இச்சிற்றிலக்கியம். இந்நூல் தமிழ்ச் சைவ உலகத்திற்கு ஒரு மாணிக்க மணியாரமாகும்.

காசிமடத்துக் காறுபாறு சுவாமிகள் யாத்தருளிய, “ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது” என்கிற 106 கண்ணிகளையுடைய கலிவெண்பா நூலானது இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுதப்பட்ட சிறந்ததொரு செந்தமிழ்ப் படைப்பாகும். சுவாமிகள் யாத்தருளிய பல இலக்கியங்களுள் ஒன்றான இச்சிற்றிலக்கியம், பல்வேறு வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன், உவமையணி, உருவக அணி, இரட்டுற மொழிதல் அணி, முரண் அணி, சொல்பொருள் பின்வரு நிலையணி முதலான அணிகளைக் கொண்டு படைத்தனிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் கலை நயம் மிக்கதோர் நூலாகும்; அறவோர்போற்றும் இந்நூலினை, மேலோட்டமாகக் கற்காமல் உயிர் கொண்டு உணர வேண்டும். இறைவனைத் தலைவனாகவும் தன்னைத் தலைவியாகவும் கொண்டு, நெஞ்சினைத் தூதாக விட்டு, தலைவனிடம் இருந்து மாலை வாங்கி வரச் சொல்லும் பாங்கிலே அகத்துறைப் பொருள் மிளிர யாக்கப்பட்டுள்ளது இந்நூல்; அதே நிலையில் இறை, உயிர், தனை இவற்றினைப்பற்றிய சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கி ஒளிர்கின்றது.

இச்சிற்றிலக்கியத்தில் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் இளமையில் பெற்ற இறையருள், அவர் யாத்தளித்த செந்தமிழ் இலக்கியங்களின் பட்டியல், அடிகளின் தவப்பெருமை, அவர் செய்த அற்புதங்கள், அவர் அருளின் கூடிய திருமேனியழகு ஆகியன சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அரசர்க்குரிய தசாங்கங்கள், பேசப்படுகின்றன. தூது நூல் இலக்கண முறைமைக்கேற்ப, நெஞ்சினைத் தூதாக அனுப்ப தேர்ந்தெடுத்ததன் காரணம், செல்லும் வழி, இடையில் சந்திக்க வேண்டாதவர், தலைவனைச் சந்திப்பதற்குரிய நேரம், தூது சொல்லப்படும் செய்தி யாவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

“கற்றலின் பயன் இறைவனின் நற்றாள் தொழல்” என்னும் திருக்குறள் கருத்தும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

தலைவியின் பிரிவுத்துயர் பேசும் வாயிலாக, “பழிக்கே கிடந்து வெம் பாவங்களே செய்து பாழ் நரகக் குழிக்கே அழுந்தும்” ஆன்மாவின் அவலத்தையும் நயம்படப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

சைவப் பேருண்மைகளுடன் விளங்கி, செந்தமிழின் சிறப்புகளுடன் மிளிர்ந்து ஸ்ரீகுமர குருபர சுவாமிகளின் தனிப்பெரும் சிறப்புக்களுடன் மேலோங்கி நின்று திகழும் இந்நூல் தவத்திரு காறுபாறு சுவாமிகளின் ஆழ்ந்த சைவ மற்றும் தமிழ்ப்புலமையைப் பறைசாற்றி ஒளர்கின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இந்நூலினை தவத்திரு ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளின் 311-ஆம் ஆண்டு மகேசுவர பூசைத் திருநாளில் (2.6.1999) வெளியிட ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ காசிவாசி ஜெமான் சுவாமிகள் அவர்கள் திருவுள்ளம் கொண்டார்கள்.

இப்பணியில் எளியேனை ஆட்படுத்திய ஜெமான் சுவாமிகளின் பொன்னார் திருவடிகளை மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி மிகுகின்றேன்.

சுவாமிகளின் திருவுள்ளப் பாங்கிற்கு ஏற்ப, சுவாமிகளின் அருளாசியுடன் நூலாசிரியரின் உள்ளக்கிடக்கை உணர்ந்து ஒருவாறு உரை செய்துள்ளேன். சைவப் பேரன்பர்களுக்கு உரையுடன் கூடிய இந்நூல் மிக்கு பயனுள்ளதாக அமையும் என நம்புகிறேன்.

இச்சிற்றிலக்கியம், குறித்த நாளில் பதிப்பித்து வெளியிடும் பணியில் உறுதுணையாக இருந்த புலவர் திரு.பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.ஏ., பி.எட்., தமிழாசிரியர், அ.மே.பள்ளி, மீன்சுருட்டி அவர்களுக்கும் ; திரு. அருணா.சரவணன், D.C.Tech., சன்னதித் தெரு, ஜெயங்கொண்டம் அவர்களுக்கும்; நன்முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த பெண்ணாகடம், ஸ்ரீ முருகன் அச்சகத்தார்க்கும், இறையருளும் குருவருளும் துணை நின்று இருமைப் பயனும் எய்த எல்லாம் வல்ல ஆடல் வல்லானின் திருவருளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

அடியேன்.

26.05.99
ஜெயங்கொண்டம்

“சிவகாமியின் செல்வன்”
பாலசுப்பிரமணியன்.

ஆய்வுரை

பிரபந்தங்களை 96 - ஆக வகைப்படுத்தியுள்ளனர் சான்றோர். இந்த 96-வகைகளுள் 'தூது' என்பதும் ஒன்று. "ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது" என்ற இச்சிற்றிலக்கியம் திருப்பனந்தாள் காசிமடம் காறுபாறு தவத்திரு குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அருளிச் செய்யப் பெற்ற நூல்களுள் ஒன்று ஆகும்.

இந்நூலாசிரியர் தம்மைப் பாட்டுடைத் தலைவியாகவும் காசிமடத்தின் முதல்வரான ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளைத் தம்முடைய தலைவராகவும் கொண்டு இவ்வரிய நூலினை யாத்தளித்துள்ளார்கள்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முறையாகக் கொண்டு வழிபட்டால் புண்ணியம் ஈட்டலாம் என்ற நல்லோர் சொல் மனங்கொண்டு, யாத்திரை செல்லுங்கால் காசித் திருப்பதி சென்று அங்கு குமாரசாமி மடம் சென்று, திருச்செந்திலாண்டவனின் அருள்பெற்ற ஸ்ரீ கும்ரகுருபர சுவாமிகளைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்ற இந்நூலாசிரியர், அத்தவ முதல்வராம் ஸ்ரீ குமரகுருபரரைத் தொழுது ஏத்திப் பணிகின்றார். அக்காலை இவர்தம் சென்மதாகம் தீரும் வண்ணம் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் தமது திருக்கண்களால் அருள் பார்வை பார்க்க, இவர் தம் மீது சுமந்திருந்த மும்மலச் சுமைகள் தாமாக இறங்கின. அவர்தம் பார்வையினின்றும் மீண்ட இந்நூலாசிரியர் அதுமுதல் அத்தலைவராகிய ஸ்ரீ குமரகுருபரரிடம் ஈடுபட்டு விட்டதாகவும், அவ்வாறு ஈடுபடுவதற்குக் காரணமான ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளின் மாலையைப் பெற்று வந்து தருமாறு தம்முடைய நெஞ்சினையே தூதாக விடுத்த செய்தி இந்நூலின் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பிரிவுத்துயரால் துன்புறும் பொழுது துணைப்பொருளாவது தம் நெஞ்சே என்பதற்கிணங்க, இவர் தமக்குத் தூது செல்ல தம் "நெஞ்சமே" சரி என்று அதனைத் தூதாக விடுத்துள்ளார். திருவள்ளுவரும் "துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சம் துணையல் வழி" என்பார். இவ்வகையில் தூதுக்கு நெஞ்சைத் தெரிந்தெடுத்த திறம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கற்பாலது. அன்னம், வண்டு, சிறு மான் இவற்றைத் தூதாக அனுப்பினால் அதனால் பயன்கள் இல்லை என்கின்ற விளக்கங்களைக் கூறி, நெஞ்சைத் தேர்ந்து எடுத்த விதம் எப்படி என்பதனை ஆசிரியர் விளக்கமாக எழுதியுள்ளார்.

சிவபெருமானே ஸ்ரீ குமரகுருபராய்த் தம்மை (ஆசிரியரை) ஆட்கொண்டார் என்கின்ற ஒரு உணர்வு பூர்வமான உண்மை நிலையில், ஆசிரியர் இறைவனுக்கே உரிய அத்துணைப் பெருமைகளையும், புகழ்களையும், குணங்களையும், திறங்களையும் ஸ்ரீ ஆதி குமரகுருபரசுவாமிகள் மீது போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

தலைவி ஸ்தானத்தில் தன்னை வைத்துப் பாடியுள்ள ஆசிரியர், தமது தலைவனின் அருமைபெருமைகளையும், குணங்கோட்பாடுகளையும், திறத்தையும், திருமேனி எழிலையும் சிறப்பித்துப் பாடியருளிய திறம் வியக்கத்தக்கது. தசாங்கம் சொல்லி பாடியுள்ள முறையும் மிகவும் சிறப்புடையதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல் 106 கண்ணிகளையுடைய கலிவெண்பா ஆகும்.

நெஞ்சுவிடு தூதில் இடம் பெற்றுள்ள வரலாற்றுச் செய்திகள் :

1. காசிமாநகரினில் என்றுமே பறந்திராத கழுகினைப் பறக்கவைத்த அதிசயம்.
2. இகழும் படியான மாமிசத்தினை குற்றமற்ற செம்பரத்தைப் பூவாக மாற்றிக் காட்டிய அதிசயம்.
3. செந்தீயில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டுகளைத் தூய பன்னீர்ப் பூக்களை கைகளால் எடுப்பதைப் போல தமது திருக்கரங்களால் குமரகுருபரசுவாமிகள் ஏந்திக் காட்டிய அதிசயம். க. 27-29
4. தவத்தின் பயனால் சிங்கத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் மீதமர்ந்து பாதுஷாவின் அரண்மனைக்குள் நுழைந்து சென்று, அனைவரையும் திகைக்கவைத்த அதிசயம்.
5. தமது ஐந்தாவது வயதில் திருச் செந்தில் ஆண்டவனின் திருவருளினைப் பெற்று பிறவி ஊமை நீங்கி, உடனே கந்தர் கலிவெண்பா பாடி அருளிய அதிசயம், ஆகியவை அனைத்தும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள வரலாற்றுச் செய்திகளாகும். க. - 3

கண்ணிகள் தரும் கருத்துச் சுருக்கம்

- 1-2 - கண்ணிகளில் ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகளின் திரு அவதாரத் செய்தி கூறப்படுகிறது.
- 2-19 - கண்ணிகளில் ஸ்ரீ குமர குருபர சுவாமிகள் அருளிய நூல்களின் எண்ணிக்கை காட்டப்பட்டுள்ளது.
- 21-26 - கண்ணிகளில் அடிகளின் சிறப்பியல்பு கூறப்படுகிறது.
- 27-29 - கண்ணிகளில் அடிகள் செய்த சித்துக்கள் சித்தரிக்கப்படுகிறது.
- 31-37 - கண்ணிகளில் கேசாதிபாதம் கூறப்பட்டுள்ளது.
- 39-43 - கண்ணிகளில் தசாங்கம் பேசப்பட்டுள்ளது.
- 57-59 - கண்ணிகளில் பிற தூது வெறுத்த நிலை விளக்கப்பட்டுள்ளது.
- 61-64 - கண்ணிகளில் தூது செல்லும் வழியில் சந்திக்கக் கூடாதவர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.
- 65-72 - கண்ணிகளில் திருமடத்துக் கட்டிட அமைப்பு முறை காட்டப்பட்டுள்ளது.
- 73-75 - கண்ணிகளில் தூது சொல்லக் கூடாத நேரம் காட்டப்பட்டுள்ளது.
- 81-82 - கண்ணிகளில் சிவன் சீவன் ஒப்புமை பேசப்படுகிறது.
- 85-90 - கண்ணிகளில் உயிர் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

அணி நயங்கள்

1. உருவக அணி :

உவமை பொருள் இரண்டினையும் ஒன்றாகவே கூறுவது உருவகமாகும். அவ்வகையில் இந்நூலில்

ஆனந்த மாநதி	-	க.39.	பரமானந்தப் பரவை	-	க.104
கைமலர்	-	க.72	ஓங்கார வாசியாம்பரி	-	க.41

போன்ற இடங்களில் உருவகங்களை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

2. உவமையணி :

ஒரு பொருளை ஒன்றோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டுதல் உவமையணி. அவ்வகையில் குமுத மலர் வாய், (க.33) என்ற உவமையை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

3. இரட்டுற மொழிதல் அணி :

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இரு பொருள் படுமாறு அமைத்துப் பாடுவதாகும். அன்னம் என்ற சொல்லை (கண்ணி - 57) உணவு, பறவை என்ற இருபொருளிலும். கால் என்ற சொல்லை (கண்ணி-58) உறுப்பு, காற்று என்ற இரு பொருளிலும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

4. முரண் அணி :

மாறுபட்ட இரு பொருள் தரும் சொற்களை ஒருசேர எடுத்தாள்வது முரண் எனப்படும். கண்ணி - 53ல் “கையாரக் கூப்பிக் கழற்கீழே வீழ்ந்தெழுந்து” என்று குறிப்பிடுகையில் கை, கால் ஆகிய முரண்பட்ட சொற்களை நயம்படக் குறிக்கின்றார்.

5. சொல் பொருள் பின் வரு நிலையணி :

“அவாக்கும்” என்ற சொல்லை மும்முறை எடுத்தாண்டுள்ளார். க.81

அன்னையை நீங்கினேன் அத்தனை நீங்கினேன் என்னும் 55-ஆம் கண்ணியில் நீங்கினேன் என்ற சொல்லை மீண்டும் எடுத்தாண்டு சொற் பொருள் பின் வரு நிலையணியினை அமைத்துள்ளார்.

“சென்மவிடாய் தீர திருக்கண்ணால் நோக்கினான்” க.54
நயனதீக்கையைக் குறிப்பிடுகின்றார். நயன தீக்கை - மீன் மீன் + அட்சம்.
கண் ஸ்பரிசம் - கோழி முதலிய பறவை. மானச தீக்கை - ஆமை.

கண்ணி - 55 - அன்னையை நீங்கினேன். ஒப்பு நோக்குக

“முன்னை அவனுடைய நாமம் கேட்டான்”

திருவாழாப் பதிகம் - திருநாவுக்கரசர் - 4-ஆம் திருமுறை.

கண்ணி - 90 - “ஐம்புல கள்வரை நீக்கல் வேண்டும்” - குறள் கருத்து.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க

நெறி நின்றார் நீடு வாழ்வார். (குறள்)

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சுவிடு தூது

1. பூமன்னு வைகுண்டம் என்றுபுகழ் நற்பதியில்
சீர்மன்னு சண்முகனார் என்பார்க்கும் - தேமன்னு
2. கற்பின் சிவகாமி அம்மைக்கும் நன்மகனாய்
உற்ற குமர குருபரன் - பொற்புடைய
3. ஐந்தாம் வயதளவில் மூங்கை யதுநீங்கிச்
செந்தூரில் கந்தர் கலிவெண்பா - முந்தளித்தான்
4. தண்ணார் கயிலைக் கலம்பகம் தன்னூரில்
பெண்பாகற் காக்கிப் பெரிதுவந்தான் - வன்மதுரை
5. மீனாட்சி யம்மைமேல் பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடி
மீனாட்சி தந்தமுத்து மாலைபெற்றான் - மீனாட்சி
6. யம்மைகுறம் பாடி அவளை மகிழ்வித்தான்
அம்மைக் கிரட்டை மாலையினைச் - செம்மையுறச்
7. செய்தணி வித்துப்பின் சீரால் வாயாற்குத்
துய்ய கலம்பகத்தைச் சூட்டினான் - ஐயன்
8. திருமலை மன்னன் திருக்குறளைத் தெள்ளி
ஒருநூல் தருகென்றுரைக்க - விருப்போடு
9. நீதி நெறிவிளக்க நூலை நிறுமித்தான்
வீதி விடங்கள் விழைகின்ற - சோதித்
10. திருவாரூர் நான்மணி மாலையைச் சூட்டி
ஒருசிலநாள் ஆங்கே உறைந்தான் - தருமைதனில்
11. சீர்மா சிலாமணிக் கோர்சீட னாயினான்
ஆர்வத் தடித்தொண்டில் ஆழ்வுற்றான் - பேர்படைத்த
12. பண்டார மும்மணிக் கோவை பகர்ந்திட்டான்
எண்டிசையும் போற்ற ஏற்றமுற்றான் - கண்ணார்ந்த
13. புள்ளிருக்கு வேளு ருறைமுருகன் தாள்சூட்டிப்
பிள்ளைத் தமிழ்ஒன்று பாடுகென - அள்ளுகவை
14. முத்துக் குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ்புகன்றான்
அத்தனார் தில்லை அடைந்ததற்பின் - மெத்தச்
15. சிதம்பர மும்மணிக் கோவையொடு மற்றும்
சிதம்பரச் செய்யுட்கோ வையும் - இதமாச்
16. சிவகாமி யம்மை இரட்டைமணி மாலை
உவப்போடு பாடி அளித்தான் - தவவேந்தன்
17. மண்டு புகழ்க்காசி மாநகரை எய்தியபின்
துண்டி விநாயகற்கோர் நற்பதிகம் - பண்ணினான்

18. மண்டு புனற்கங்கை மாநதிபாய் காசிக்கோர்
பண்பார் கலம்பகம் பாடினான் - மண்டலத்தே
19. எண்ணில் சகல கலாவல்லிக் கோர்மாலை
வண்ணத் தமிழால் வடித்திட்டான் - புண்ணியமா
20. ஈரெண் பிரபந்தம் ஈங்கியற்றிச் செந்தமிழர்க்
கோரொண் உபகாரம் பண்ணினான் - நாரால்
21. சிவபரத்தைச் சிந்தை குடிவைத்த சீரான்
தவநெறியில் மேம்பட்ட சான்றோன் - அவமாகப்
22. பேசவரும் புற்குணத்தின் நீங்கிப் பொலிவெய்தி
நேசமுடன் சிற்குணத்தை நாடினான் - பாசமாம்
23. பற்றுத் தோங்கிப் பகலிரவு தாங்கடந்தான்
உற்றபல மாயை ஒருவினான் - பற்றும
24. மனைவிமக்கள் சுற்றங்கள் அத்தனையும் நீத்தோன்
வினைஒப்பு வாய்த்த விறலோன் - தனையே
25. உருவும் அருவும் உருஅருவும் ஆக்கித்
தருவன் தமிழ்ப்புல வோர்க்கே - திருமலை
26. நாயக்க மன்னனுக்கும் பாரதத்தில் உத்தரத்
தேயமன்னன் தாரேஷு என்பவற்கும் - நாயகன்
27. காசிப் பதியில் கருடன் பறப்பித்தோன்
ஏசும் படித்தான மாமிசத்தை - மாசற்ற
28. செம்பரத்தைப் பூவாகச் செய்திட்டான் வல்லிரும்பைச்
செந்தீயில் காய்ச்சிப் பழுத்ததற்பின் - தன்கையால்
29. ஏந்தித்தன் கோட்பாட்டுக் கேற்றம் பெறவைத்தான்
போந்தஓர் சிங்கத்தின் மேலிவாந்தான் - சாந்தன்
30. தருமைவெள்ளி அம்பல வாணற்கோர் ஆசான்
ஒருமை நிலவும் உளத்தான் - இருள்மலத்தே
31. கேவலமென் கங்குல் கெடுக்கும் தொழிலதனை
மேவலுறும் செய்ய விழியிரண்டும் - ஆவலொடு
32. நல்லிசையை விட்டு நலமிசை பாடுநரின்
செல்லற்குச் சாயாத் திருச்செவியும் - எல்லாரும்
33. நன்முத்தம் என்ன நகும்ஒளிசேர் பற்களுடன்
மன்னும் குமுத மலர்வாயும் - நன்னாக்
34. குருவின் பரிகலச் சேடம்பெற்றுண்டு
திருஞானம் செப்புதிரு நாவும் - உருவார்ந்த
35. சின்னகாம் கொத்து வடம்பூண்ட சீர்மார்பும்
சின்முத் திரைகாட்டும் செங்கையும் - தொன்முனிவர்

36. கொள்ளும் கொடுவரித்தோல் கொள்ளாது நூல்தொடுத்துக் கொள்ளும் கலைபுனைந்த சின்மருங்கும் - விள்ளுபுகழ்த்
37. தென்தமிழ் நாடு தொடங்கி வடநாடு சென்றளந்து பார்த்த திருவடியும் - நன்கமைந்து
38. கண்டார்கள் கண்வாங்க மாட்டா வனப்பினால் எண்டிக்கும் போற்றுமெழில் மேனியான் - விண்தோயும்
39. பூங்கயிலை என்னும் புகழ்வெற்பன் எஞ்ஞான்றும் ஓங்கிவரும் ஆனந்த மாநதியான் - பாங்கான
40. தென்தமிழ் நாட்டான் திருவைகுண்டப்பதியான் இன்றமிழ்ப் பாமாலை யாந்தாரான் - நன்றருளும்
41. ஓங்கார வாசியாய் ஓடும் பரிமாவான் ஓங்குதிரு வைந்தெழுத்தாம் ஒண்களிற்றான் - தங்குதிரு
42. கல்லாடைக் கொத்த காவிக் கொடியுடையான் வல்லசித் தாந்த வளர்முரசான் - செல்வளரும்
43. காசி முதல்கன்னி யாகுமரி ஈறாகப் பேசும் அறங்காக்கும் ஆணையான் - தேசதிகழ்
44. கண்காட்டி ஆட்கொள்ளும் காருண்யன் என்னுலகோர் திண்ணமுறப் பேசும் திறங்கேட்டேன் - எண்ணிவரும்
45. தோற்றமாம் அண்ட சுவேதசங்கள் மற்றும்மேல் சாற்றும்உற் பீசம் சராயுசங்கள் - ஏற்றபிறப்
46. பெல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் முடிவின்றிப் பொல்லாங்கில் ஆழும் பொறியிலியேன் - நல்லோர்சொல்
47. புண்ணியம் ஈட்டுதற்கு மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்கள் நண்ணினேன் யாத்திரை நாடினேன் - அண்ணலாய்ச்
48. சற்குருவும் வாய்க்குமெனத் தான்நினைந்து போகுங்கால் பொற்காசி யாம்பதியில் போய்ச்சேர்ந்தேன் - முற்றவினை
49. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட மற்றாங்கே தீர்த்தமாம் கங்கைதிளைத் தாடினேன் - ஈர்த்தாளும்
50. காசி அகிலேசக் கண்ணுதலைச் சேவித்தேன் மாசில் மனமகிழ்ச்சி உற்றபடி - நேசமுடன்
51. கேதார நாதர்தாள் கீழ்ப்பணிந்தேன் பின்புநான் போதாந்த ராம்குமார சாமிமடம் - போதோடு
52. சென்று புகுந்தேன் திருச்செந்தி லாண்டவன்பால் மன்னு திருவருள் வாய்த்தவரின் - முன்னேகித்
53. கையாரக் கூப்பிக் கழற்கீழே வீழ்ந்தெழுந்து மெய்யாரக் கண்ணீர் வடித்திட்டேன் - ஐயனவன்

54. சென்மவிடாய் தீரத் திருக்கண்ணால் நோக்கினான்
என்மேற் சுமையை இறக்கினான் - பின்மீண்டேன்
55. அன்னையை நீங்கினேன் அத்தனை நீங்கினேன்
பின்னைஉல காசாரம் கைவிட்டேன் - மன்னுதவத்து
56. அன்னோன் தளிரடி அன்றிமற் றொன்றறியேன்
என்துயரம் போக்குவரைக் கண்டிலேன் - உன்னிளே
57. அன்னம் தனைத்தூதா விட்டால் அதுதானும்
அன்னம் துறந்தானென் றஞ்சுமே - சின்ன
58. அறுகால் தனைத்தூதா விட்டால் அதுதான்
உறுகால் ஒடுக்கினென் றஞ்சுமே - குறுகஎன்
59. றங்கோர் சிறுமானை விட்டால் தவ்ராச
சிங்கத்தின் முன்போக அஞ்சுமே - இங்ஙனம்நான்
60. வாட்டமுற்ற போதிலே வந்தநெஞ்சே உன்னையன்றி
நாட்டவரு தூதனை நானறியேன் - கேட்டுக்கொள்
61. ஆசார சீலம் அகன்றவர்பால் போகாதே
கூசாத ஈனர்பால் கூடாதே - ஆசையால்
62. தம்பொருள் என்னப் பிறர்பொருளை வட்டி என்று
வம்புகொள் வார்பால் மருவாதே - அம்புவியில்
63. கற்பவை எல்லாம் கசடறக் கற்றீசன்
நற்றாள் தொழாரை நணுகாதே - அற்புடைய
64. தொண்டரைக் கண்டால் தொழுது பணியாத
மிண்டர்பால் எக்காலும் மேவாதே - கண்ணார்ந்த
65. கேதார கட்டக் குமார சுவாமிமடம்
ஆதார மென்ன அடைவாய்நீ - சீதாரி
66. முந்தும் திருவாயில் காப்போன் நினைநோக்கி
வந்த தெதற்கென்னக் கேட்டால்நீ - எந்தமக்கு
67. வாழ்வில் வழிகாட்டும் வள்ளல் குமரகுரு
தாள்பணிந் தேத்துதற் கென்றுரைப்பாய் - சூழ்ந்த
68. உளக்கிடக்கை அங்குரையேல் உள்ளே விடுவான்
உளமகிழ்ந் துச்சிமேல் கூப்பி - மளமளவென்
69. றங்கே கணேசர்ஹால் தாண்டிப் புகுந்திட்டார்
துங்கமாம் பூசைமடம் தோன்றுங்காண் - புங்கவாசோர்
70. அம்மடத்தைக் கண்டு வணங்கிவலம் வந்திடுவாய்
அம்முறையே மாடிப் படியேறின் - செம்மல்
71. புராணசாலை தன்னில் புனிதம் சிறக்கப்
புராணப் பிரசங்கம் செய்வார் - புராதன

72. சித்ரா சனத்தில் அமாந்தபடி கைமலரால்
முத்திராந்தம் காட்டி முறுவலிப்பார் - அத்தர்
73. திருமஞ் சனமாகும் போதிற்பே சாதே
பெரும்பூசை தன்னிற்பே சாதே - அருந்தவத்தோர்
74. தம்மோடு மாகேஸ் வரபூசை செய்போதும்
செம்பொருளைச் செப்பும் பொழுதத்தும் - செம்மாந்
75. தரசர்க்கா லோசனைகள் ஆற்றும் பொழுதும்
அரன்கோயில் தன்னிலுறை போதும் - உரையாதே
76. ஆறுகட்டி வேடமுடன் கண்டிகை கொத்துவடம்
ஏறுகை கட்டி இவைஅணிந்து - கூறும்
77. விரல்பத்தில் மோதிரங்கள் வீறெய்த உன்மேல்
பரஞானப் பார்வை பதித்தால் - சிரத்தால்
78. நிலந்தோய அட்டாங்க மாக வணங்கிக்
கலங்கும்பெண் தூதென் றுரைப்பாய் - நலமிழந்தான்
79. அன்னம் அயில்கில்லாள் இன்னம் துயில்கில்லாள்
தன்மேனி நீராட்டும் தான்விட்டாள் - கன்னியவள்
80. நும்மின்ப வாழ்வையே வேட்கின்றாள் ஆதலினால்
அம்மாதே வேட்பைஎன அங்குரையாய் - செம்ம
81. லவர்க்கும் எனக்கும் அறிவென்ற பேருண்(டு)
அவர்க்கும் எனக்கும் அழிவின்று) - அவர்க்கும்
82. எனக்கும் ஒருமூன்று சத்திகள் உண்டே
இனத்தால் இருவரும்வே ளாளர் - மனமொன்றி
83. என்னை மணந்தாரேல் நித்த மணாளராய்
என்று மிருக்கலாம் என்றுரையாய் - துன்றும்
84. சரியை முதலான தொண்டுகள் யாவும்
புரிந்தொழுகு வேனென்றுரையாய் - தெரிந்தும்
85. என்னை மனையாளாய் ஏற்க மறுப்பாரேல்
பின்னை எனக்குவரும் இன்னலுரை - சென்மமுற்
86. நெண்பத்து நான்குநூ றாயிரமாம் யோனியிலே
கண்ணுறக்க மின்றிக் கலங்குவேன் - திண்டிறல்
87. ஆணவகன் மம்மாயை யானமுறை மாப்பிள்ளைகள்
வீணரவர் கைப்பிடிக்க வீறழிவேன் - நாணழியக்
88. காமக் குரோத மதமாச் சரியமெனும்
தீமைக் கயவர் திறங்குலைப்பர் - வீம
89. அழுக்கா றவாவெகுளி இன்னாச்சொல் என்னும்
சழக்கர்கள் என்பாலே சார்வார் - குழுவாகி

90. மெய்வாய்கண் முக்குச் செவிகள்என் றோதுகள்வர்
ஐவர்என் கற்பை அபகரிப்பர் - தூய்யதெனும்
91. சந்தனத்தின் சாந்தும் சரீரத்தில் பூசினால்
இந்கனத்தின் அங்கி எனஎரிக்கும் - அந்தகனாய்க்
92. காமனும் என்மேல் கணைஐந்தும் எய்திவொன்
யாமத்தும் துஞ்சா தலமருவேன் - சேமமுறும்
93. நின்றாட்டுத் தென்பொதியில் தோன்றிய தென்றலும்
நின்னுடன் வந்துவட நாடடைந்து - அன்பில்லா
94. வாடைஎனப் பேர்பெற்று வன்மமே செய்தென்னைக்
கோடைதரு வெப்பமாய்க் கொல்லுமே - பீடழியும்
95. என்துயர மெல்லாம் எடுத்துரையாய் முன்னோர்நாள்
அன்னோர் அளித்த அருள்கேள்நீ - நன்னெஞ்சே
96. அன்றென்னைக் கண்ணோக் கருளிக் களிப்பித்தார்
என்மலக் கொத்தெல்லாம் ஈடழிய - என்பாலே
97. தொண்ணூற் றறுவர் துவக்கின் துயரறுத்தார்
வெண்ணீறும் கண்டிகையும் மெய்என்றார் - தண்டமிழாம்
98. பத்தின்மேல் ஆறுபிர பந்தம் படிஎன்றார்
சித்த மயக்கெல்லாம் தீருமென்றார் - அத்தனவர்
99. இவ்வாறு செய்தனவும் என்னிடத்தில் சொன்னதுவும்
ஒவ்வொன்றா ஒதி உணர்த்துவாய் - செவ்விக்க
100. கரம்பற்றி என்தன்னை ஆரும் அறியாப்
பரமவீட் டின்நடுவே பாங்காய்க் - கருமை
101. இருள்சற்றும் இல்லாப் பெருவெளி தன்னில்
அருளோங்கு நாதாந்தக் கட்டில் - இருத்திப்
102. புளகமெய் போர்ப்ப மொழிதடு மாற
உளந்தன்னில் ஓங்கார நாதம் - விளம்பலுற
103. ஞான அமுதமாம் பாணம் அதுவருந்தி
ஊனக் கருவி கழன்றுபோய் - மோனப்
104. பரவச மாகிப் பரமானந் தத்தின்
பரவையுள் தோயும் பயனைக் குருபரனே
105. அன்னோட் கருள்புரிய வேண்டும் அதனாலே
இன்னேஉன் மாலையை ஈகுவாய் - என்றுரைத்து
106. வேலை உலகெல்லாம் வியக்கும் குமரகுரு
மாலை தனை வாங்கி நீ வா.

- முனைவர் 'கயிலை' தவத்திரு குமாரசாமித் தம்பிரான்,

எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி.,

காறுபாறு, காசித்திருமடம், திருப்பனந்தாள் - 612 504.

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் நெஞ்சிவிடு தூது - உரை

முதல் இரண்டு கண்ணிகள் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகளின் அவதாரத்தைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகின்றது.

கண்ணி : 1-2 : பொழிப்புரை :

அழகு மிகப் பொருந்திய ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்னும் புகழ் பெற்ற நகரிலே / ஊரிலே பெருமை மிகக் கொண்ட வரும் சீர்மிக மலிந்தவரும் ஆன சண்முக சிகாமணிக் கவிராயர் என்பவருக்கும், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய கற்புக் கரசியாம் சிவகாம சுந்தரி அம்மையாருக்கும் முன் செய்த நற்றவப் புதல்வனாய் குமரகுருபரர் அவதரித்தார்.

விளக்கவுரை :

பூ மன்னு என்றால் அழகு பொருந்திய அல்லது அழகு மிகுந்த என்ற பொருளில் ஸ்ரீ கைகுண்டத் தலச் சிறப்பு சொல்லப்படுகிறது. பூ என்பது மங்கலச் சொல். எனவே மங்கலம் மிகுந்ததொரு சிறந்த ஊர் ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்று ஈண்டு கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

“பண்ணின் பயனாம் நல் இசையும்

பாலின் பயனாம் இன்சுவையும்

கண்ணின் பயனாம் பெருகு ஒளியும்

கருத்தின் பயனாம் எழுத்து அஞ்சும்

விண்ணின் பயனாம் பொழிமழையும்

வேதப் பயனாம் சைவமும் போல்

மண்ணின் பயனாம் அப்பதியின்

வளத்தின் பெருமை வரம்பு உடைத்தோ” - பெரியபுராணம்

சண்டேசுர நாயனார் பாடல் -9

என்று திருச்சேய்ஞலூரைப் பற்றி சேக்கிழார் பெருமான் பேசுவார்.

அதே திறத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தின் சிறப்பினைச் சொல்லுகையில் தவத்திரு குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் ரத்தினச் சுருக்கமாக “பூமன்னு வைகுண்டம் என்ற புகழ் நற்பதியில்”, என்று கூறியருளுகின்றார்கள்.

ஒரு அருளாளரை ஈன்று எடுக்கின்ற பெருமை கொண்ட மாதரசி என்பதினாலும், அத்தகையவர் தெய்வாம்சம் கொண்டவர் என்பதினாலும், “தேமன்னு கற்பின் சிவகாமி அம்மைக்கும்” என்றும் ஸ்ரீ குமர குருபரசுவாமிகளின் தாயாரை தவத்திரு சுவாமிகள் குறிக்கின்றார்.

ஸ்ரீ வைகுண்டம் பாண்டிய நாட்டில் தாமிரபரணியாற்றின் வடக்கரையில் அமைந்துள்ள திருப்பதியாகும்.

கண்ணி: 3-20 குமரகுருபரர் ஊமை நீங்கி பாடியருளிய பதினாறு பிரபந்தகளின் விபரம்

பொழிப்புரை : கண்ணி : 3-4

பொலிவு மிகக் கொண்ட குமரகுருபரர் தம்முடைய ஐந்தாவது வயதிலே

திருச்செந்தூர் முருகனின் திருவருளினாலே பிறவி ஊமை நீங்கப்பெற்றார்; அந்நிலையில் கந்தர்கலிவெண்பா என்கின்ற ஒப்பற்றதொரு புனித நூலினைப் பாடியருளினார்.

பின்னர் தமதூரில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய நாதர் என்றழைக்கப்படுகின்ற உமையொரு பாகனைப் போற்றி 'கயிலைக் கலம்பகம்', என்ற தெய்வீக நூலினை இயற்றினார்.

விளக்கவுரை:

குமரகுருபரர் அருட்குழந்தையாக அவதரித்தமையால் அழகும், பொலிவும் அசாதாரணமாகக் கொண்டிருந்தார். ஆதலினால் அவர் 'பொற்புடைய' என்ற சொல்லால் சிறப்பிக்கப்படுகிறார்.

மூங்கையது நீங்கி - பிறவி ஊமைத்தன்மை திருவருளால் விலகி மறைந்தது; மூங்கை என்றால் இயல்பிலேயே பேசும் திறன் இல்லாமல் இருத்தல்.

கந்தர்கலிவெண்பா:

திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் கந்தப்பெருமான் மீது கலிவெண்பா யாப்பில் பாடப்பெற்றது இந்நூல். எனவே இந்நூல் கந்தர்கலி வெண்பா எனப்பெயர் பெற்றது. 122 கண்ணிகளையுடைய இந்நூல் ஒரு குட்டிகந்த புராணமாகும். சாத்திரம் (சைவசித்தாந்தம்) தோத்திரம் (வழிபாடு மந்திரங்கள்) வரலாறு (புராணம்) ஆகிய மூன்றினையும் ஒருங்கே உள்ளடக்கியது இந்நூல். இந்நூலின் இறுதியில் வேண்டப்படும் வேண்டுகோள்கள் இருமைக்கும் உதவி, அதற்குமேலுள்ள முத்தி இன்பத்தினைப் பெற்றுத்தரும் திறத்தினையும் கொண்டமைந்துள்ளது. எனவே இது ஒரு சிறந்த வழிபாட்டு நூலாகும். அருளையே வடிவாகக் கொண்ட திருக்கயிலாயபதியைப் போற்றிப் பாடுகின்ற இந்நூலினைத் தண்ணார் கயிலைக் கலம்பகம் என்றார். கங்கை கயிலையில் இருந்து எழுந்து வருவதால் தண்ணார் கயிலை என்றும் கொள்ளலாம்.

குளிர்பனிமூடிய தாலும் தண்ணார்கயிலை என்றார் என்க

“காரார்மேகம் குடிகொள் சாரல் கயிலைமலையாரே” - சம்பந்தர்

பெண்பாகர் - அம்மையப்பர்; அர்த்தநாரிகுவரர்; மாதொரு பாகனார்;

உமையொரு பாகன்; தோடுடைய செவியன்;

உமா மகேசுவரன்.

கலம்பகம் - கல்வை; பல்வகைச் செய்யுட்களாலான ஒரு சிற்றிலக்கியம்.

கலம்பக மாலை - பல்வகைப்பூக்களும் கலந்தமைந்த கலம்பக மாலை எனப்பொருள் கொள்க. கலம்பகத்தின் திரிபு கதம்பம்.

“களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புணைந்த, அலங்கலந்ததொடையல்”

- திவ்வியப்பிரபந்தம் திருப்பள்ளி 5;

“யல பூக்கள் கலந்து நெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலை”

- பெரும் பாணாற்றுப்படை 174. ந

பெரிதுவந்தான் - பிறவாயாக்கைப் பெரியோனான சிவபெருமானின் அருளாலே அவனின்திருவடி உணர்ந்து அவனைப் போற்றிப்பாடி, பேரின்பம் துய்த்தமையினால் பெரிதுவந்தான் என்கிறார்கள் தவத்திரு சுவாமிகள்.

பொழிப்புரை: கண்ணி 5-7

மதுரை மீனாட்சியம்மனைப் போற்றி “ மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத் தமிழ்” பாடி அன்னை மீனாட்சி தந்தளிய முத்துமாலையினைப் பரிசாகப் பெற்றார் குமரகுருபரர். மேலும், “மீனாட்சியம்மை குறம்” என்ற பாடலைப்பாடி, மீனாட்சியை மகிழ்வித்தார். சிவகாமியம்மை இரட்டைமணி மாலை என்கின்ற செம்மை பொருந்திய நூலினைச் செய்து அம்மைக்கு அழகு சேர்த்தார். மதுரை நகரில் எழுந்தருளியுள்ள மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரரான ஆலவாய்ச் சொக்கனுக்கு தூயதானதொரு “மதுரைக்கலம்பகம்” பாடிச்சூட்டி மகிழ்ந்தார் குமரகுருபரர்.

விளக்கவுரை:

குறம் - குறத்தி குறி கூறுவது குறம் ஆகும்.

சீராலவாய் - சிறப்புடைய ஆலவாய் என்றழைக்கப்படும் மதுரை மாநகர்.

மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ்: மீனாட்சியம்மையை குழந்தையாகக் கருதி காப்பு முதலிய பருவங்களை அமைத்துபாடும் ஒரு சிற்றிலக்கிய நூல். பிள்ளைத் தமிழின் பெருமையைக் கேட்டு, அவையில் திருமலை நாயக்க மன்னன் மடியில் மகள் வடிவில் இருந்த அன்னை மீனாட்சி தன் கழுத்தில் இருந்த முத்து மாலையினை அடிகளுக்குச் சூட்டினார்.

பிள்ளைத்தமிழ் - கடவுளையோ அல்லது ஒரு பெரியவரையோ பிள்ளையாக்கி காப்புப்பருவம், செங்கீரைப்பருவம், தாலப்பருவம், சப்பாணிப் பருவம், நீராடற்பருவம், ஊசற்பருவம் முடிய பத்துப்பருவங்களை அமைத்துப்பாடும் சிற்றிலக்கியம். ஆண்பால் பிள்ளைத் தமிழாயின் இறுதியில் உள்ளமூன்று பருவங்கள் சிற்றில், சிறுதேர், சிறுபறை என்பனவாக அமையும். துய்ய - தூய்மையான; உறுதியான; கலப்பற்ற.

பொழிப்புரை: கண்ணி : 8-10

மதுரையை ஆண்ட உயர்ந்த மன்னனாகிய திருமலை நாயக்கரின் விருப்பத்திற்கிணங்க, திருக்குறளின் சாரமாம் நீதிநெறி விளக்கம் என்னும் அரியதொரு நீதிநூலினை மகிழ்ந்து படைத்தருளினார் குமரகுருபரர்.

வீதி விடங்கள் விரும்பி மகிழ்கின்ற வகையில் திருவாரூர் நான்மணி மாலையை இயற்றியருளினார். பின்னர் சிலகாலம் ஆரூரிலேயே தங்கி இருந்தார்.

விளக்கவுரை:

வீதிவிடங்கள் - தியாகராசர்; தியாகேசப் பெருமான்.

திருவாரூரில் எழுந்தருளியுள்ள தியாகராசப் பெருமான்.

நீதிநெறி விளக்கம் - காப்புச் செய்யுளுடன் சேரத்து மொத்தம் நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்டது இந்நூல். திருக்குறளின் சாரமாக இந்நூல் விளங்கி அறங்களைக் கூறும் அறநூலாக விளங்குகின்றது.

உறைந்தான் - தங்கி இருத்தல்.

பொழிப்புரை: கண்ணி: 11-16

அதன்பின்னர் தருமபுர ஆதீனம் சென்று அங்கு அருட்செங்கோல் ஓச்சிக் கொண்டிருந்த திருக்கயிலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகளாம் சீர்வளர் சீர்மாசிலாமணி தேசிகர் அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஓர் உத்தமச் சீடரானார். மிகுந்த குருபத்தியுடன், ஆர்வம்மிகக் கொண்டு, தொண்டு புரிவதில் ஆழ்ந்து செயல்பட்டார் குமரகுருபரர்.

குருவைப் போற்றி பண்டார மும்மணிக்கோவை என்னும் அரியதொரு நூலினைப் பாடி அருளிச் செய்தார். அந்நிலையில் எட்டுத்திசைகளின்றும் போற்றிப் புகழும் வண்ணம் ஏற்றமிகப் பெற்றார் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

வைத்தீஸ்வரன் கோயில் என்றழைக்கப்படுகின்ற புள்ளிருக்கு வேளூரில் விளங்குகின்ற முருகப்பெருமான், குமரகுருபரசுவாமிகளின் தலைமீது, திருவடிகளைச்சூட்டி 'பிள்ளைத் தமிழ்' ஒன்று தம்மீது பாடும்படி திருக்குறிப்பு காட்டினான். குருபரசுவாமிகள் மிகுந்த மகிழ்வுடன் அருட்சுவை நிரம்பிய "முத்துக்குமரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ்" பாடியருளினார்.

பின்னர் ஞானமா நடராசப்பெருமான் ஆனந்த நடனம் ஆடிக்கொண்டு இருக்கக் கூடிய திருச்சிற்றம்பலம் என்றழைக்கக் கூடிய பொற்சபையாம் சிதம்பரம் சென்று நடராசப் பெருமானை வணங்கி அவன் மீது "சிதம்பர மும்மணிக்கோவை" மற்றும் "சிதம்பரம் செய்யுட்கோவை" சிவகாமி அம்மை இரட்டைமணிமாலை ஆகியவற்றை உளம் மகிழ்ப்பாடி அருளினார்.

விளக்கவுரை:

சீர்மாசிலா மணிக்கோர் சீடராயினான் - சிவஞான உபதேசம் பெற விரும்பிய குமரகுருபர சுவாமிகள் தனக்குரிய ஞானசிரியரைத் தேடித் தேர்ந்து உபதேசம் பெற விரும்பினார். அப்பொழுது திருக்கயிலாய பரம்பரைத்தருமபுர ஆதீனத்தில் 4-வது பட்டத்தில் குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளி இருந்த ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் அவர்கள் சிவஞானச் செல்வராக இருந்தார். இதனை அறிந்து குமர குருபர சுவாமிகள் அவரிடம் சென்று அவருக்கோர் அருமைச் சீடரானார்.

புள்ளிருக்கு வேளூர் - இன்றைய வைத்தீஸ்வரன்கோயில் திருத்தலம்.

பண்டாரம் - சைவத் துறவி; பொருள் சேர்க்குமிடம்.

பண்டார சன்னதி - அருள் தேக்கியிருக்குமிடம்.

மூல பண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்து மினே - திருவாசகம் கண்ணயர்ந்த - கனவில். முருகன் குமரகுருபர சுவாமிகளின் கனவில் எழுந்தருளித் தந்த திருக்குறிப்பு என்க.

பொழிப்புரை : கண்ணி : 17-20

தவத்திற்கோர் அரசராம் குமரகுருபரர் குறைவிலாப் புகழ் கொண்ட காசிமா நகரை சென்றடைந்தார்; அங்கு எழுந்தருளியுள்ள துண்டி விநாயகருக்குகோர் சிறந்த நற்பதிகம் பாடியருளினார். மங்காத புகழும், குன்றாத பெருமையும், மாறாத சீவ சக்தியும் உடைய புண்ணிய நதியாம் கங்கை பாயந்து ஓடி வருகின்ற காசியம் புதிக்கோர் சிறப்பான காசிக்கலம்பகம் பாடினார். கலைமகளின் அருள் பெற்று பன்மொழிப் புலமை பெற்று கலைமகளைப் போற்றித் துதித்து “சகலகலாவல்லி மாலை” பாடியருளினார். இவ்வாறாக குமரகுருபர சுவாமிகள் மொத்தம் 16 பிரபந்தங்களை செந்தமிழர் உய்யும் வண்ணம் பாடியருளினார்.

விளக்கவுரை :

- மண்டு - மிகுதி
 ஈரெண் பிரபந்தம் - 16 பிரபந்தங்கள் ; குமரகுருபரர் எழுதியருளியவை 16 பிரபந்தங்கள்
 சகலகலாவல்லி - கலைமகள்; சரஸ்வதி
 நாரால் - அன்பால் ; பத்தியால்;
 நாரகத்தூள் கட்டும் நறுந்தொடையும் - கந்தர் கலிவெண்பா
 பூவுண்டு நாரொன்றிலை தொடுத்துப்புனை வதற்கே - மீ.அ.இ.ம.மாலை

பொழிப்புரை : கண்ணி: 21-24

முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானையே தமது சிந்தைதனில் குடி வைத்து நீங்காது இருக்குமாறு போற்றி செய்த சீர்மலிந்த குமரகுருபரர் தவநெறியில் தன்னை முழுக்க முழுக்க ஈடுபடுத்தி மேன்மை மிகுந்த சான்றோராயினார். புண்ணிய மல்லாத வற்றை (அவம்) பேசுகின்ற தீங்குணம் அறவே நீங்கப் பெற்றவராய், அருள்ஒளி பெற்று, மிகுந்த அன்புடன் நிலையான அறிவினை நாடினார்.

ஆணவம், கண்மம், மாயை என்கின்ற மும்மலங்களினின்றும் நீங்கி விடுபட்டு, இரவு பகல் என்கின்ற காலம் கடந்ததொரு நிலையை அடைந்தார். மாயையின் நிலையற்ற காரியங்களான உற்றம் சுற்றத்தாரை உதறி எறிந்து அவர்களின் பாசத் தளைகளினின்று விலகி வெளியில் வந்து விட்ட அரிய நிலையடைந்தார்.

ஆதலால் நல்லன அல்லனவற்றைச் சமமாகப் பாவிக்கக் கூடிய மனப்பாங்கான “இருவினையொப்பு என்கின்ற தகுதியை அவர் அடைந்தார்.

விளக்கவுரை :

- அவம் - தவம் அல்லாதயாவும் அவம்; புண்ணிய மல்லாத பேச்சுக்கள்:
 புற்குணம் - சிறுமைக்குணம்
 சிற்குணம் - நிலையான அறிவு; சித்து (சித்து+குணம் = சிற்குணம்).

உற்றபலமாயை - மாயா காரியங்கள்; ஆறுகோடி மாயாசக்திகள் வேறுவேறு தம்மாயைகள் தொடங்கின - மாணிக்கவாசகர் போற்றித் திருவகவல்.

ஒருவினான் - நீங்கினான்

வினையொப்பு - இருவினை ஒப்பு இன்பத்தினைக் கண்டு மகிழாமலும், துன்பத்தைக் கண்டு வருந்தாமலும், இன்பதுன்பம் இரண்டினையும் சமமாகப் பாவித்து ஏற்றக் கொள்ளும் ஒரு பரிபக்குவமான மனோநிலை.

இத்தகைய இருவினையொப்பு ஏற்பட வேண்டுமென்றால் மலபரிபாகம் என்ற ஒன்று ஏற்பட வேண்டும்.

மலபரிபாகம் என்பது ஆணவமலம் ஒரு உயிரைவிட்டு பரிபாகம் அடைதல்; அதாவது விலகுதல் ஆகும். ஆணவமலம் அகன்ற உயிருக்கு இருவினையொப்பு ஏற்படும். இருவினையொப்பு ஏற்பட்ட நிலையில் அவ்வுயிருக்கு சத்திநிதிபாதம் ஏற்படும்.

சத்தி - இறையருள்; நிபாதம் - வீழ்ச்சி; பொழிவு.

மலபரிபாகம் ஏற்பட்டு இருவினை ஒப்பு அடைந்த உயிருக்கு இறையருட்பொழிவு ஏற்படும்.

பொழிப்புரை : கண்ணி : 25-29

தமிழ்ப்புலவர் பெருமக்களுக்கு அவரவர் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப, குமரகுருபரர், அருவாய், உருவாய், அருவுருவாய்த் தன்னை வெளிப்படுத்தி அருளியவர். மதுரை மன்னன் திருமலை நாயக்கனுக்கும், பாரதத்தின் வட பகுதியை ஆண்ட மன்னன் தாரே ஷா என்பவனுக்கும் குமரகுருபரர் தலையாய தவமுதல்வராக விளங்கினார்.

காசியில் திருமடம் தாபிக்க வேண்டி, அதற்கு வேண்டிய இடத்தை குமரகுருபரர் பாதுஷாவிடம் கோரினார். எங்கு எவ்வளவு இடம் வேண்டும் என்று பாதுஷா கேட்க கங்கைக் கரையில் கருடன் வந்து வட்ட மிடும் ; அவ்விடத்தைத் தருமாறு கேட்டார். கருடனே பறக்காத காசியில், மன்னனும் மற்றவர்களும் வியக்கும் வண்ணம் திருமடம் கட்ட வேண்டிய இடத்தை அடையாளம் காட்டவும், எவ்வளவு நிலம் தேவை என்ற அளவினைக் காட்டிவும் குமரகுருபரர் காசியில் கருடனைப் பறக்க வைத்த அற்புதத்தினைச் செய்து திருமடம் கட்ட கங்கைக் கரையில் இடம் பெற்றார். அவ்வாறு பெற்ற இடத்தில் தான் ஸ்ரீ குமரகுருபரர் குமாரசுவாமி திருமடத்தைத் தாபித்தார்.

விளக்கவுரை :

இறைவன் உருவாயும், அருவாயும் அருவுருவமாயும் உள்ளான். இம்மூன்று நிலைகளிலும் இருந்து இறைவன் உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு ஐந்தொழில் புரிந்து கொண்டு, அடியவர்களுக்கு அருள் புரிகின்றான். நவந்தரு பேதங்களில் நடிக்கும் இறைவன் மூவகைவடிவங்களைக் கொள்கிறான். அவற்றைத் திருமேனிகள் என்பர். அவை வருமாறு :-

1. அருவத்திருமேனி - சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து (நிட்களம்).

2. அருவுருவத் திருமேனி - சதாசிவம் ஒன்று (சுகள நிட்களம்)

3. உருவத் திருமேனி - மகேஸ்வர வடிவங்கள் 25 (சுகளம்)

சுகளம் என்றால் உருவம் என்று பொருள்.

அருவத்திருமேனியில் இறைவன் பொதுவாக ஆன்மாக்களை நோக்கி நிற்கின்றான்; அருவுருவத் திருமேனியில் இறைவன் ஆன்மாக்களை சிறப்பாக நோக்கி நிற்கின்றான்; அனைத்து சிவாலயங்களிலும் மூலவராக இருக்கும் இலிங்கத்திருமேனியே, சதாசிவம் எனப்படும் அருவுருவத் திருமேனியாகும். இத்திருமேனியினின்று தான் இறைவன் தன்னை வழிபடும் ஆன்மாக்களுக்கு அருளல் தொழிலைச் செய்தருள்கின்றான்.

பொழிப்புரை : கண்ணி : 27-29

குமர குருபர சுவாமிகளின் தவ வலிமையைச் சோதிக்க எண்ணிய பாதுஷா, யாவரும் இகழக் கூடிய மாமிசத்தை ஒரு தட்டில் வைத்து அதனை மூடி, உணவு எனச் சொல்லி சுவாமிகளிடம் கொடுக்க வைத்தான். தவராஜ சிங்கம் அதனை இன்னதென உணர்ந்து தமது தவவலிமையால் அதனைச் செம்பரத்தை மலர்களாக மாற்றினார். மூடப்பட்ட தட்டினை விலக்கிப் பார்த்தால் அதனில் செம்பரத்தம் பூக்களே காணப்பட்டன. இதனைக் கண்டு அதிர்ந்து வியந்த பாதுஷா மேலும் ஒரு சோதனை வைத்தான்; யாரும் தொட அஞ்சும்; நெருப்பில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டினை சுவாமிகளிடம் தரச் செய்தான். அதனை சுவாமிகள் தமது திருக்கரத்தில் குளிர்ந்த பன்னீர் பூக்களை ஏந்துவது போல் ஏந்திக் காட்டினார். சிங்கத்தின் மீது ஏறி பாதுஷாவின் காவலைக் கடந்து அரண்மனையுள் நுழைந்த அற்புத்ததினைச் செய்து காட்டினார். இவ்வாறு ஸ்ரீ குமரகுருபரர் தமது தவவலிமையால் உயர் சைவ சமயக் கோட்பாட்டிற்கு மிகுந்ததொரு ஏற்றத்தினையும், பொலிவு மிக்கதொரு பெருநிலையினையும் இவர் பெற்றுத் தந்தார்.

உருவத் திருமேனிகளில் இறைவன் மகேஸ்வரன் எனப்படுகிறான். இத்திருமேனியில் இறைவன் போக, யோக, வேக வடிவங்களை எடுத்து உயிர்களுக்கு உலக இன்பங்களை வழங்கியும்; இறை இன்பத்தை விழையும் உயிர்களுக்கு ஞானத்தினை வழங்கியும்; அடியவர்களின் இன்னலைப் போக்கும் வகையில் போர்க் கோலம் பூண்டு அருளியும் வருகின்றான். மகேஸ்வர வடிவங்கள் 25 என மாதுள ஆகமம் கூறுகிறது. இந்த 25 மூர்த்தங்களை 5 ஆக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். ஒவ்வொன்றிற்கும் ஐந்தைந்து மூர்த்தங்களாக ஆக மொத்தம் இருபத்தி ஐந்து.

1. ஈசான மூர்த்தி :

சோமாஸ் கந்த மூர்த்தி : அம்மையப்பர் நடுவே திருமுருகன் குழந்தையாக இந்து அருளும் கோலம் ஆகும் இது. இவரை வழிபட புத்திரப் பேரு கிட்டும். உரிய தலம் : திருவாரூராகும்.

2. நடராஜ மூர்த்தி : திருவைந்தெழுத்தைத் தனது திருமேனியாகக் கொண்டு, உமையவள் தாளமிட, பதஞ்சலி, வியாக்கரபாதர் கண்டு களிக்க, இறைவன்

ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடியருளும் நிலையாகும் இது. இவரை வழிபட சிவானந்த அனுபூதி கிட்டும். தலம் : சிதம்பரம்.

3. ரிஷபா ரூட மூர்த்தி : திருமாலின் விருப்பத்திற்கு இணங்க அவனை நந்தியாக (திருமால் நந்தி) ஏற்று அதன் மீதமர்ந்து அருள் பாலிக்கும் மூர்த்தமாகும் இது; வழிபட ஆச்சார்ய ஞானம் கிட்டும். தலம் : திருமறைக்காடு (வேதாரண்யம்) ஆகும்.

4. கல்யாண சுந்தர மூர்த்தி : பரமசிவன் பார்வதியைத் திருமணம் செய்து அத்திருமணக் கோலத்தில் இருந்து அடியவர்கட்கு அருளுவது இம் மூர்த்தமாகும். இவரை வழிபடின் திருமணம் உடனே ஆகும். தலம் : திருமணஞ்சேரி.

5. சந்திர சேகர மூர்த்தி : தக்கனின் சாபம் அழிய பிறையைத் தன் தலையில் சூடிக் காத்து அருளுவது இம்மூர்த்தமாகும். இவரை வழிபட சாபங்கள் விலகும். தலம் : திருப்புகலூர்.

2. தத்புருஷாய மூர்த்தி :

1. பிச்சாடன மூர்த்தி : தாருகா வனத்து முனிவர்களைத் திருத்த வேண்டி மான், புலி, யானை, பாம்பு முதலியவற்றினை அணிகலன்களாக அணிந்து, திருக்கரத்தில் கபாலமும், சூலமும் ஏந்தி திகபரமாய் நின்று அருளுவது இத்திருக் கோலமாகும். இவரை வழிபட யோக சங்கிரம் உண்டாகும். தலம் : வழுவூர்.

2. காமசங்கர மூர்த்தி : தவத்தில் இருந்த சிவனை அதனின்றும் கலைத் திடல் வேண்டி, மன்மதனைக் காமபாணம் போடச் சொன்னார் பார்வதி பிராட்டியார். சினங்கொண்ட சிவன் காமனைப் பார்த்து எரித்தார். இவ்வடிவே காம தகனர், காமாரி, அல்லது காமசங்கர மூர்த்தியாகும். இவரை வழிபடின் மன்மத பீடை நீங்கும். தலம் : குறுக்கை.

3. காலசங்கர மூர்த்தி : காலனைக் காலால் உதைத்து தன்னை தழுவிய மார்க்கண்டேயரைக் காத்து அருளியது இம்மூர்த்தமாகும். இம்மூர்த்தத்தைக் காலாரி என்றும் சொல்வர். இவரை வழிபடின் எம்பயம் நம்மைவிட்டு நீங்கும். தலம் : திருக்கடையூர்.

4. சலந்தராகர மூர்த்தி : (சலந்தராரி) சலந்தரனை அழித்து தேவர்களைக் காத்தருளிய வடிவம் இதுவாகும். இவரை வழிபட கோபம் அகலும். தலம் : விற்கொடி.

5. திரிபுராந்தக மூர்த்தி : (திரிபுராதி) சாட்சன், கமலாட்சகன், வித்வன், மாலி இவர்களை அழித்து தேவர்களைக் காத்து அருளிய கோலம் திரிபுராந்தக மூர்த்தி. இவரை வழிபடின் ஆவண கன்ம, மாயாமலங்கள் அழியும். தலம் : திருவதிகை.

3. அகோரமூர்த்தி :

1. கஜரூசம்ஹார மூர்த்தி : (கஜாரி) யானை வடிவம் கொண்ட கயாசுரனை அழித்துத் தோல் உரித்துப் போர்த்தி அருளியது கஜரூசம்ஹாரர். இவரை வழிபடின் அகங்காரம் அழியும். தலம் : வழுவூர்.

2. வீரபத்ர மூர்த்தி: வீரமார்த்தாண்டனைக் கொண்டு தக்கன் வேள்வியினைச் சிதைத்து நின்று அருளியது இக்கோலமாகும். இவரை வழிபடின் பொறாமை அகலும். தலம்: பறியலூர்.

3. தஷ்ணாமூர்த்தி: சிவபெருமான் உமையவளைப் பிரிந்து தென்முகமாகக் கல்லால மரத்தடியில் அமர்ந்து, வலது திருக்கரத்தால் மோனமுத்திரை காட்டி முத்தியடைதலை உணர்த்தியருளும் நிலையில் இக்கோலம் அமைந்துள்ளது. சணாகாதி முனிவர்கள், இத்திருக்கோலத்தில் இருக்கும் மூர்த்தியிடம் தான், நான் மறைகளின் நுட்பத்தினை, சொல்லாமல் சொல்லக் கேட்டுணர்ந்தனர். இவரை வழிபடின் மீண்டும் பிறவா நிலை கிட்டும். தலம்: ஆலங்குடி என்று அழைக்கப்படுகின்ற திரு இரும்பூளையாகும்.

4. கிராதகமூர்த்தி: அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபதம் தந்தருளி, வேட்டுவடிவினராக வந்தருளிய கிராதகர். இவரை வழிபட வெற்றி கிட்டும். தலம்: கும்பகோணத்தில் உள்ள கும்பேசுவரர் ஆலயம்.

5. நீலகண்ட மூர்த்தி: தேவர்களைக் காக்கும் பொருட்டு ஆலகால விடத்தினை உண்டு அதனைக் கண்டத்தில் நிறுத்தி அனைத்துலக உயிர்களையும் காத்தருளும் கோலம் நீலகண்ட மூர்த்தியாகும். இவரை வழிபட பேராசை அகலும். தலம்: சென்னைக்கு அருகில் உள்ள சுருட்டப்பள்ளி என்கின்ற அரசிலி.

4. வாமதேவாய மூர்த்தி:

1. கங்காள மூர்த்தி: வாமனரை (திருமால் அவதாரம்) அழித்து அவர் தோலை உரித்துத் தரித்து முதுகு எலும்பினைக் கோதண்டமாகக் கொண்டு அருளுகின்ற கோலம் இம்மூர்த்தமாகும். இவரை வழிபடின் திடசித்தம் கிட்டும். தலம்: திருச்செங்கட்டான் குடி.

2. சக்கர தான மூர்த்தி: அரிக்கு, அரன் சக்கரம் வழங்கியருளும் இம்மூர்த்தத்தினை வழிபட்டால் அன்பு என்கின்ற உயர்ந்த குணம் பெருகும். தலம்: திருவீழிமிழலை.

3. கஜமுக அனுக்கிரஹ மூர்த்தி: வலப்புறத்தில் விநாயகரும் இடப்புறத்தில் உமையவளும் அமர்ந்திருக்க, நடுவே சிவபெருமான் அமர்ந்து அருள்பாலிக்கும் இம்மூர்த்தத்தினை வழிபட்டால், விக்னங்கள் விலகும். தலம்: திருவலஞ்சுழி.

4. சண்டீச அனுக்கிரக மூர்த்தி: சிவபெருமானுக்கு பாலபிஷேகம் செய்த விசார சருமரை மகிழ்ந்து ஏற்று சிவன் சண்டீசபதம் அருளுகின்ற மூர்த்தமே சண்டீச அனுக்கிரக மூர்த்தியாகும். இவரை வழிபடின் சிவகணபதவி கிட்டும். தலம்: கங்கைகொண்டசோழபுரம்.

5. ஏகபாதமூர்த்தி: முன்பக்கம் மாலையும், பின்பக்கம் அயனையும் ஒருங்கே தம்முள்ளே ஒடுக்கிய சிவன் ஏகனாய் நின்று அருளுவது ஏகபாத மூர்த்தியாகும். இவரை வழிபட ஞானம் கிட்டும். தலம்: மதுரை.

5. சத்யோஜாதமூர்த்தி:

1. லிங்கோத்பவமூர்த்தி: சிவபெருமான் தன்னை வணங்கி வழிபட்டால், அயன் இருவருக்கும் அருளுவது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இவரை வழிபடின் உடல் நலம் பெறலாம். தலம்: திருவண்ணாமலை.

2. சுகாசனமூர்த்தி: சிவன் உமையவளுக்கு வேதசிவாகமங்களின் உட்பொருள்களை உபதேசித்து அருளுவது சுகாசனமூர்த்தியாகும். இவரை வழிபடின் இருவினை ஒப்பு ஏற்படும். தலம்: காஞ்சிபுரம்.

3. உமாமகேஸ்வரமூர்த்தி: ஐந்தொழிலை, சிவன்சக்தியுடன் நின்று செய்து அருள்வது இம்மூர்த்தமாகும். இவரை வழிபட ஆனந்தம் கிட்டும். தலம்: திருவையாறு.

4. அரி அர்த்த மூர்த்தி: திருமால் வேண்டியபடி சிவபெருமான் தனது இடதுபாகத்தில் திருமாலைக்கொண்டு நின்று அருளுவது அரி அர்த்தர் ஆகும். இம்மூர்த்தத்தை வழிபடின் செல்வம் நிறைய பெறலாம். தலம்: சங்கரன்கோயில் எனப்படும் சங்கரநாராயணர் கோயில்.

5. அர்த்தநாஸ்வர மூர்த்தி: பிருங்கி முனிவரால் உமையவள் வேண்ட, வலப்பாகத்தில் சிவனும், இடது பாகத்தில் மகேஸ்வரியும் நின்று அருளுவது அர்த்தநாஸ்வர மூர்த்தியாகும். இவரை வணங்கி வழிபட உலக இன்பங்கள் அனைத்தையும் பெறலாம். தலம்: கொடிமாடசெங்குன்றம் என்கின்ற திருச்செங்கோடு ஆகும்.

விளக்கவுரை:

காசிப்பகுதியில் கருடன் பறப்பித்தோன் - காசித்தலத்தில் பூக்கள் மணம் வீசாது; பிணம் நாற்ற மடிக்காது; 3. பல்லி கத்தாது; 4. பசு முட்டாது; 5. கருடன் பறக்காது. இத்தகைய காசி மாநகரில் குமரகுருபரர் திருமடம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டு, தமது தவவலிமையால் சிங்கம் மீது ஏறி கட்டுக் காவலை மீறி பாதுஷாவின் அரண்மனைக்குள் நுழைந்தார். அச்சமுற்று அனைவரும் ஒதுங்க, பாதுஷா சுவாமிகளிடம் என்ன வேண்டும் எனக் கேட்க, சுவாமிகள் கங்கைக்கரையில் திருமடம் கட்ட இடம் வேண்டுமென்கிறார், பாதுஷாவின் பாரசீக மொழியில். எங்கு, எவ்வளவு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்று மன்னன் பாதுஷா வினவ, இன்று மாலை கங்கைக் கரையில் கருடன் பறக்கும் இடத்தில், அது பறந்துகாட்டும் அளவிற்கு இடம் தருமாறு கேட்கின்றார். பாதுஷா இது கேட்டு வியக்க, குமரகுருபரர் கருடன் பறக்கும் கட்டாயம் இன்று என்று சொல்லி, அவ்வாறே அனைவரும் காணும் வண்ணம் கங்கைக் கரையில் கருடனைப் பறக்க வைத்து திருமடத்திற்கு வேண்டிய நிலத்தினைப் பெற்று திருமடம் தாபித்தார். அம்மடத்திற்குப் பெயர் குமாரசாமி மடம் என்பதாகும்.

பொழிப்புரை: கண்ணி 30-35

இறையணர்வு ஒன்றையே தமது உள்ளத்தில் நிலவுகின்றதொரு பேற்றினைப் பெற்ற சாந்த சொரூபமான குமரகுருபர சுவாமிகளை, தருமபுரம்

வெள்ளி அம்பலவாண தம்பிரான் சுவாமிகள் தம்முடைய வித்யா குருவாகக் கொண்டார். இவர்தம் திருவிழிகளின்றும் வெளிவரும் அருள் ஒளி ஆணவ மாயா மலத்தினை அறவே ஒழித்துவிடுகின்ற ஆற்றலை உடையது. இவர்தம் திருச்செவிகள் தீயோர் சொற்களைக் கேளாதவை அழகு ஒளிசிறும் முத்தான இவர்தம் பற்கள் மின்னி வெளிப்படுத்தும், அல்லி மலரன்ன திருவாய்ப் புன்னகை காண்போருக்கு நற்கதியினை அளிக்க வல்லது; சற்குருவானவர் திரு அமுது அருந்திய மீதியுள்ள நிர்மால்ய அமுதினை, உண்டு, உயர்ந்த சிவஞானம் ஆகிய அருள்நெறியினையே பேசவல்லது இத்திருமகானின் திருநாவு; உருத்திராக்கமாலைகளை கொத்துவடம் எனப்பூண்டிருக்கும், சீரான இம்முனிவரின் திருமார்பு; செம்மை பொருந்திய இவர்தம் அருட்திருக்கரங்கள் சின்முத்திரை காட்டி அடியவர்கட்கு அருள்பாலிக்கும்.

விளக்கவுரை : தருமை - தருமபுரம் என்கின்ற ஊர். ஒருமை நிலவும் உளத்தால் - ஒருமைப்பாடு கொண்ட மனத்துடன் இருள்மலம் - ஆணமலத்தின் காரணமாக செய்து ஈட்டிய புண்ணிய பாவம் என்கின்ற இருவினைகள்: கேவல மென் கங்குல் - இழிந்த மாயை; நலமிலிசை - நன்மைபயக்காத புகழ்ச்சொற்கள்; சாயா - கேளாத; குமுத மலர்வாய் - அல்லிமலரன்ன அழகுமிக்கத்திருவாய்; பரிகலம் - உணவு உண்ணும் பாத்திரம்; சேடம் - மீதம்; எஞ்சியவை; திருஞானம் - சிவஞானமரம் வேதாகம நுண்ணறிவு; கொத்துவடம் - உருத்திராக்க மாலைகள்; சின்முத்திரை - சித்+முத்திரை - ஞானத்தைக் கையால் காட்டும் அடையாளம். இம்முத்திரையில் சுட்டுவிரல் பெருவிரலின் அடியைச் சேர்ந்து இருக்கும். ஏனைய மூன்று விரல்கள் பிரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கும். பெருவிரல் இறைவனைக் குறிக்கும். சுட்டுவிரல் உயிரினைக் குறிக்கும். ஏனைய மூன்று விரல்களில் நடுவிரல் ஆணவமலத்தினையும், மோதிர விரல் கன்ம மலத்தினையும், சுண்டுவிரல் மாயா மலத்தினையும் குறிக்கின்றன. இம்மும்மலங்களையும் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை நோக்கிவரின் (சுட்டுவிரல் ஏனைய மூன்று விரல்களையும் விட்டு நீங்கி இறைவனை நோக்கி எழுந்தால்), இறைவன் மும்மலம் நீங்கிய அவ்வான்மைவை விரும்பி ஏற்று (பெருவிரலால் சுட்டுவிரலை அணைந்து ஏத்தல்) அரவணைத்து அருள்பாலித்து ஈடேற்றி இன்புற வைப்பான் என்பது சின்முத்திரையின் பொருளாகும்.

பொழிப்புரை: கண்ணி 36-38

வழக்கமாக தவ முனிவர்கள் புலித்தோலினை ஆடையாக அணிவர்; ஆனால் குமரகுருபர சுவாமிகள் அதனை அணியாமல் நூலால் நெய்யப்பெற்ற ஆடையையே தம்முடைய சிற்றிடுப்பில் அணிந்து கொண்டிருப்பார். அனைவரும் புகழ்ந்து உரைக்கின்ற இப்பரந்த பாரத நாட்டின் தென்திசை நாடான தமிழ்நாட்டின் தெற்கு எல்லையான குமரிப்பெருங்கடலின் அலைகள் கொஞ்சி நித்தம் தாலாட்டும் எழிற்குமரிமுனை தொடங்கி வடநாட்டு எல்லையின் விளிம்பான இமயமலை வரை சென்று உலவி சைவம் வளர்த்தவை குமரகுருபரரின் மெம்மலர்த்திருப்பாதங்கள்.

இத்தகைய அருந்தவச் செல்வரைக் காணும் யாவரும் வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்து மகிழ்வார்; ஏனென்றால் இவ்வருட்செல்வரின் திருமேனி எட்டுத்திசைகளும் போற்றி மகிழக்கூடிய எழிலார்ந்த திருமேனியாக விளங்கிற்று.

விளக்கவுரை:

கொடுவரி - புலி; **தோல் கொள்ளாது** - ஆடையாகக் கொள்ளாமல். **கலைபுனைந்த** - ஆடை உடுத்திய. **சின்மருங்கு** - இடுப்பு. **விள்ளு** - விளம்புதல்; கூறுதல்.

பொழிப்புரை: கண்ணி 39-43

விண்ணளவு ஆர்த்து எழுந்து உயர்ந்துள்ளதும், அனைவராலும் பூத்துவி அர்ச்சித்து வணங்கி மகிழக்கூடியதும், பூங்கயிலை மலை என்று சொல்லக்கூடிய திருக்கயிலாயமலையினைக் கொண்ட மலைநாடன் குமரகுருபரர்; அத்திருக்கயிலாயமலையினின்றும் தொய்வின்றி ஆனந்தமளிக்கும் வகையில் ஓடிவந்து கொண்டிருக்கின்ற கங்கை நதியினைத் தமது நாட்டு நதியாகக் கொண்டவர் குமரகுருபரர்; அனைத்திலும் பண்பட்டுச் செம்மையாய் விளங்குகின்ற தென்தமிழ்நாடு குமரகுருபரருடையது; அத்தகைய தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருவைகுண்டம் என்கின்ற சிறந்த தலத்தினை தனது ஊராக உடையவர் குமரகுருபரர். இத்துணைச் சிறப்புக்கள் பொருந்தியுள்ள ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் சிறந்த தமிழ்ப்பாமாலையைத் தனது மாலையாகக் கொண்டவர்; நற்கதியைத் தரும் பிரணவ மந்திரத்தினையே தன்னுடைய குதிரையாகக் கொண்டவர்; உயர்வினைத்தரவல்ல “சிவாயநம” என்கின்ற திருவைந் தெழுத்தினையே சிறப்புடைய தமது யானையாகக் கொண்டவர்; உயர்ந்த காவி உடைக்குத் தகுந்த காவிக்கொடியினைத் தனது கொடியாக உடையவர்; என்றும் மாறாப் பெருமையுடைய சிறந்த சைவ சித்தாந்தத்தினையே தம்முடைய முரசமாகக் கொண்டவர் குமரகுருபரர்; திரண்ட மேகங்களின் மழையினைக் குறைவின்றி பெறக்கூடிய காசி முதல் கன்னியாகுமரி வரை உள்ள தனது நாட்டில், அறம் பேசுதலையே குமரகுருபரர் தமது ஆணையாகக் கொண்டு விளங்குபவர்.

விளக்கவுரை: கண்ணி 39-43

உலகை ஆளும் அரசர்க்கு உள்ள பல அரசஉறுப்புக்கள் போல பத்துவகை உறுப்புக்கள் இறைவர்க்கும் உளவாம். இப்பத்து வகை உறுப்புக்களையும் தசாங்கம் என்பர் சான்றோர். இங்கு அருள் உலகை ஆளும் குமரகுருபர சுவாமிகளைப் போற்றி அவருக்கு உரிய பத்துவகை உறுப்புக்களைப் பாடிச் சிறப்பின்றார் ஆசிரியர்.

பத்துவகை உறுப்புக்களாவன 1. மலை, 2. ஆறு, 3. திருநாடு, 4. திருநகர், 5. குதிரை, 6. யானை, 7. மாலை, 8. கொடி, 9. முரசு, 10. ஆணை.

இங்கு குமரகுருபரின் தசாங்கம் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது

1. பூங்கயிலை என்னும் புகழ்கொண்ட மலையைக் கொண்ட நாட்டினையுடையவர்;

2. எக்காலத்திலும் பொங்கி ஓடிவரும் ஆனந்தத்தையே மகாநதியாகக் கொண்டிருப்பவர்;
3. அவனின் திருநாடு பேரின்பத்தமிழ்நாடு;
4. திருவைகுண்டம் அவருடைய திருநகராகும்;
5. தமிழ்ப்பாமாலையே அவனின் மாலையாகும்;
6. ஓங்கார பிரணவ நாதமே அவனின் குதிரையாகும்;
7. பஞ்சாட்சர மந்திரமாகிய “சிவாயநம” என்பதே அவனது யானையாகும்;
8. காவிநிறக் கொடியே அவனின் அரசக் கொடியாகும்;
9. சைவசித்தாந்தமே அவனின் முரசமாகும்;
10. அறத்தினைக் கட்டிக்காக்கின்ற வகையில் அவன் சொல்லுகின்ற அருட்சொற்களே அரசாணையாம்.

வெற்பன் - மலைநாடன் - இங்கு கயிலை மலையைக் குறிக்கும்; பொதி - பொதியமலை; தாரான் - மாலைய உடையவன்; ஓங்காரம் - ஓம் என்று சொல்லக்கூடிய பிரணவ மந்திரம்; அ+உ+ம்; அ-சிவபெருமானும் அவனின் அருளாற்றலும்; உ- உயிர்கள்; ம் - ம ஆணவமலம்; “.” புள்ளி இறைவனின் மறைப்பாற்றல்; பரி - குதிரை; களிறு - யானை; கல்லாடை - காவிநிறமுடைய உடை; சித்தாந்தம் - முடிந்த முடிவான உண்மை; End to the ends. சர்க்காரியவாத அடிப்படையில் நிறுவப்பெற்ற சைவசமயக் கொள்கை;

பொழிப்புரை: கண்ணி 44-46

இத்தகைய சிறப்புக்களைக் கொண்ட குமரகுருபரர் “தமது ஒளிமிசுந்த பார்வையால் எவரையும் ஆட்கொள்ளும் அருட்திறம் பெற்றவர், என்று உலகோர் உறுதியுடன் பேசி வியக்கின்ற செய்தியினைக் கேட்டேன்.

ஏராளமான எண்ணிக்கையில் பிறப்பினை எடுத்த நான் - அதாவது நால்வகைத் தோற்றம், எழுவகைப் பிறப்பு, எண்பத்த நான்கு லக்ஷம் உருவ வேற்றுமைகளுடன் வினைகளுக்கு ஏற்ப மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும், இறந்தும் முடிவே இல்லாததொரு தீமையில், தத்துவங்களால் ஆன பொறி புலன்களையுடைய நான், மூழ்கிவிட்டேன்.

விளக்கவுரை:

தேசதிகழ் - ஒளிமிளிர்க்கூடிய அண்ட சுவேதசங்கள் என்பன அண்டஜம், சுவேதஜம் என்பன.

உற்பீசம் சராயுசங்கள் என்பன உத்பிஜ்ஜம் மற்றும் சராயுஜம் ஆகும்.

உயிர்வாக்கம் நான்கு வகைத் தோற்றங்களையுடையன:

அவை

1. அண்டகம்: முட்டையில் தோன்றும் ஜீவராசிகள்;
பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலியன.

2. சுவேதஜம்: வேர்வையில் தோன்றும் ஜீவராசிகள்;
கிருமி, பேன் முதலியன.
3. உத்பிஜ்ஜம்: வித்து, வேர், கொடி, கொம்பு, கிழங்கு
முதலியவற்றில் தோன்றும் தாவர உயிரினங்கள்.
4. சாரயுஜம்: கருப்பையில் தோன்றும் உயிரினங்களான
மனிதர்களும், விலங்குகளுமாம்.

ஏற்றபிறப்பெல்லாம் - எழுவகை பிறப்புக்கள்

1. தேவர் - 11 லக்ஷம் யோனிபேதங்கள்
2. மனிதர் - 9 லக்ஷம் யோனி பேதங்கள்
3. விலங்கு - 10 லக்ஷம் யோனி பேதங்கள்
4. பறவை - 10 லக்ஷம் யோனி பேதங்கள்
5. ஊர்வன - 15 லக்ஷம் யோனி பேதங்கள்
6. நீர்வாழ்வன - 10 லக்ஷம் யோனி பேதங்கள்
7. தாவரம் - 19 லக்ஷம் யோனி பேதங்கள்

ஆக 84 லக்ஷம் யோனிபேதங்களுடைய எழுவகைப் பிறப்புக்களாம்.

அண்டசஞ் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சஞ் சராயுஜத்தோடு

எண் தரு நாடுலண்பத்து நான்கு நூராயிரத்தாய்

உண்டு பல் யோனிஎல்லாம் ஒழித்து மானுடத்து உதித்தல்

கண்டிடிற் கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியங்காண் - சி.சி

பொல்லங்கு - தீமை; குற்றம். **ஆழம்** - மூழ்கும்;

பொறியிலியேன் - அறிவு அற்ற நான்.

ஊர்வ பதினொன்றாம் ஒன்பது மானுடம்

நீர்பறவை நாற்கால் ஓர் பப்பத்து - சீரிய

பந்தமாம் தேவர் பதினா லயன்படைத்த

அந்தமில் சீர்த் தாவரம் நாலைந்து - (பரி: மேற்கோள்) என்றும் கூறுவர்.

ஊர்வன - 11 லட்சம்; மானுடம் - 9 லட்சம்;

நீர்வாழ்வன - 10 லட்சம்; பறப்பன - 10 லட்சம்;

விலங்குகள் - 10 லட்சம்; தேவர் - 14 லட்சம்;

தாவரம் - 20 லட்சம்; ஆகமொத்தம் 84 லட்சம்.

பொழிப்புரை : கண்ணிகள் 47-50

உயிர்க்கு உறுதியளிக்கவல்ல நல்ல பதிபுண்ணியத்தினைத்
தேடிக்கொள்ள உறுதி பூண்டு நான் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் - (பெருமான்;

அவன்எழுந்தருளியுள்ள திருத்தலம்; அத்தலத்துள்ளபுண்ணிய தீர்த்தம்) தேடியாத்திரை செய்ய விரும்பினேன்; அவ்வாறு செய்யின் சற்குரு நாதர் தானே வந்து ஆம்கொள்வார் என்ற உண்மையை மனத்தில் கொண்டு செல்லுகையில் வடகாசி நகர் சென்று அடைந்தேன்.

தொடர்ந்து வரக்கூடிய பிறவித் துன்பத்தினைப் போக்கிடவிரும்பி மிக உயர்ந்த தீர்த்தமாம் புண்ணிய கங்கை நதியை நாடிச் சென்றேன்; அப்புனித தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நீராடினேன். கருணையினால் கவர்ந்து அனைத்தையும் ஆளுகின்ற காசியில் எழுந்தருளியுள்ள முக்கண்ணுடைய சிவபெருமானை நெஞ்சாரத் தொழுது குறை சிறிதும் இல்லாத மனநிறைவு கொண்டேன்.

விளக்கவுரை:

மூர்த்தி : ஆலயத்தில் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்றுள்ள சிவமூர்த்தம்.

தலம் : சிவமூர்த்தம் எழுந்தருளியுள்ள ஊர்;

தீர்த்தம்: அத்திருத்தலத்தில் விளங்குகின்ற புண்ணிய நீர் (ஆறு, குளம், கிணறு இவை புராண வரலாற்றுடன் சம்பந்தம் பெற்று புனித நீராக விளங்கும் சிறப்புடையது)

யாத்திரை: ஆன்மீகத் திருப்பயணம்.

“ஆர்த்த பிறவித் துயர் கெட நாம் ஆரும்தீர்த்தன்” - திருவெம்பாவை

காசி அகிலேசன் - காசியில் உறையும் விசுவநாதர்; **கண்ணுதல்** - நெற்றிக்கண்;

சேவித்தேன் - வணங்கினேன்; **மாசில்** - குற்றமற்ற

பொழிப்புரை : கண்ணி 51-56

மிகுந்த அன்புடன் கேதாரநாதரின் மலர்த்திருவடிகளைப் பணிந்து போற்றி வணங்கினேன்; பின்னர் சைவசித்தாந்தம் உபதேசிக்கின்ற குமார சுவாமித் திருமடம், பொழுதோடு, உரியகாலத்தில் பூக்களுடன் சென்று நுழைந்தேன்; அங்கு திருச்செந்தில் ஆண்டவனான திருமுருகனின் அருளினைப் பெற்றவரின் முன்னே சென்று, இருகரங்கூப்பி அவர்தம் திருவடிகள் முன்னே நெடுஞ்சாண் கிடையாக விழுந்து எழுந்தேன்; கண்கள் நீர் சொரிய அழுதேன். குமரகுருபரர் அடியேனின் பிறவித்தாகம் தீரும் வண்ணம் தமது அருட்திருக்கண்களால் என்னைப் பார்த்தார்; அப்பார்வையினால் என் மேலுள்ள பாவச்சுமைகளை என்மீதிருந்து இறக்கினார். அதனால் அத்தகைய சுமைகளின்று மீண்டேன்; என்னுடைய தாய், தந்தை இவர்களை விட்டு விலகி வந்தேன்; உலகியல் விருப்பத்தினையும் கைவிட்டு விட்டேன். இந்நிலையில் நிலைத்த புகழளிக்கும் தவத்தினையுடைய குமரகுருபர சுவாமிகளின் இளந்தளிர் அன்ன திருவடிகளை அன்றி வேறு ஒன்றையும் நான் அறிந்திலேன்; இவரைத் தவிர, எனது துயரினைத் தீர்க்கும் அருளுடைய எவரையும் நான் இதுவரை கண்டதே இல்லை;

விளக்கவுரை:

கேதாரநாதர் - திருக்கேதாரத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். **தாள்** - திருவடி. **கீழ்ப்பணித்தேன்** - வீழ்ந்து வணங்கினேன். **யோதோடு** - பூக்கள்/ பொழுது/ காலத்தில். **சென்மவிடாய்** - பிறவித்தாகம். **என்மேற்குமையை** - என்மேல் உள்ள பாவச்சுமைகளை. **திறக்கினான்** - நீக்கினான்.

அத்தன் - தந்தை. **உலகாசார** - உலகியல். **மன்னுதவத்து அன்னோர்** - நிலையான தவத்தினை உடைய குமரகுருபரர். **கண்டிலேன்** - இதுவரை பார்த்ததே இல்லை.

“போதோடு நீர்சுமந்தேத்திப் புகுவார் அவர் பின் புகுவேன்” - அப்பர் தேவாரம்

பொழிப்புரை : கண்ணி: 57 - 60

எனவே இவரிடம் (குமரகுருபரிடம்) அன்னத்தினை தூதாக அனுப்புவோம் என்று நினைத்தேன்; ஆனால் அன்னத்தினை (உணவினை) துறந்தவன் இவன் என்று அஞ்சிடும் அதனால் அதனைத் தூதாக அனுப்ப வேண்டாம் என்று எண்ணினேன்; ஆறு சிறுகால்களையுடைய வண்டினைத் தூதாக அனுப்பிடலாம் என்றால், காற்றுப்போல அதனையும் ஒடுக்கி விடுவான் என்று அவ்வண்டு அஞ்சுமே என்றெண்ணி அதனைக் கைவிட்டேன்; அவரிடம் தூது சென்று வா என்று சிறுமானை அனுப்பிடலாம் என்றால் தவத்திலே சிங்கமான அவனைக்கண்டு மான் அஞ்சிடும் என்று மானையும் தூதாக அனுப்பிட இசையவில்லை; இவ்வாறு நான் வாட்டமுற்று வருந்துகின்ற பொழுதினிலே, என்னிடம் வந்த என் இனிய நெஞ்சமே! உன்னைத் தவிர சிறந்த தூதுவன் வேறு எவரும் இல்லை என்பதனை நான் நன்கு அறிவேன். எனவே நான் சொல்வதை எல்லாம் கவனமுடன் நன்றாகக் கேட்டுக்கொள்;

விளக்கவுரை:

அன்னம் - அன்னப்பறவை; அன்னப்பறவையினைத் தூதாக விடுதல் மரபு.

சின்ன அறுகால் - ஆறுகால்களையுடைய சிறியவண்டு;

கால் - காற்று

“வானாய் கால் அனலாய் புனலாய் அதில் வாழ் புவியாய் ஆனாய்”

- திருவருட்பா

உறு - மிகுதி. **குறுக** - சேர்க. **சிறுமான்** - மான்குட்டி.

அன்னம், வண்டு, மான்குட்டி, இவைகளைத் தலைவி தலைவனிடம் தூதாக அனுப்பும் மரபு உண்டு.

பொழிப்புரை : கண்ணி : 61-68

எனது தூதவனாகச் செல்லும் நீ, ஆச்சாரம், ஒழுக்கம், தூய்மை இவை எல்லாம் இல்லாதவர் பால் செல்லாதே; சிறிது கூட வெட்கமின்றி கீழான செயல்களைச் செய்யும் ஈனர்களுடன் சென்று நீ சேரக்கூடாது; பேராசைமிகக்

கொண்டு பிறர் பொருட்களை எல்லாம் தம் பொருள் எனக் கொண்டு, வட்டி என்ற பெயரால் வல்லடி வழக்கு செய்து வாழ்வாருடன் சென்று நீ சேர வேண்டாம்; இவ்வழகான பூமியின் மீது வாழுகின்ற பொழுது கற்கக் கூடியவைகளை எல்லாம் குற்றம் இல்லாமல் கற்று, அதன்பின்னும் வாலறிவனாகிய கடவுளின் நன்மை தரவல்ல திருவடிகளை தொழுதுவணங்காதவர்கள் பால் செல்லாதே!;

அன்புமிகக் கொண்ட சிவனடியார்களைக் கண்டு வணங்க மறுக்கும் தீயவர்கள் பால் ஒருக்காலும் போகாதே; ஆக நீ போக வேண்டிய இடம் கண்களில் பொருந்திய கேதாரக் கட்டத்தில் உள்ள குமாரசாமித் திருமடமாகும்; அதனையே குறி எனக் கொண்டு அங்கு சென்று அடைவாய்; அங்கு சென்றதும் சீதாரி என்கின்ற வாயிற்காப்போன், உன்னைப் பார்த்து இங்கு நீ வந்தது எதற்கு என்று கேட்பான்; அவ்வாறு கேள்வி கேட்டால், எமது வாழ்விற்கு வழிகாட்டி அருளும் வள்ளல் பெருமானான குமரகுருபர சுவாமிகளின் திருவடிகளைப் பணிந்து போற்றித் தொழுது வணங்குவதற்காக வந்தேன் என்று கூறுக; இவ்வாறு உன்னுடைய உள்ளக்கிடக்கையை அவனிடம் மனம் மகிழ்ந்து இன்புற்று வணங்கி நீ சொல்வாயானால், அக்காவலன் மனமிக மகிழ்ந்து, தனது கரங்களை உச்சிமேல் குவித்து வணங்கி, உன்னை திருமடத்தின் உள்ளே செல்ல அனுமதிப்பான்.

விளக்கவுரை:

ஆசார சீலம் - தூய்மையொழுக்கம். **கூசாத ஈனம்** - வெட்கமற்ற கீழோர். **மருவாதே** - சேராதே. **அம்புவி** - அழகான பூமி. **ஈசன்** - பெருமான். **நற்றான்** - நன்மையனைத்தையும் நல்கும் இறைவனின் திருவடி. **தொழுதாரை** - வணங்காதவர்களை

“கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன்

நற்றான் தொழாஆர் எனின்” - குறள் 2

கற்றலின் பயன் கடவுளைத் தொழுதலேயாம்.

நானூகாதே - செல்லாதே **அற்புடைய** (அன்பு + உடைய) - அன்புடைய; வலித்தல் விகாரம். **மிண்டர்** - தீயவர். **கண்ணார்த்த** - கண்களில் பொருந்திய. **கேதாரகட்டம்** - காசியில் உள்ள “கேதாரகாட்” என்னும் ஒரு இடம். இவ்விடத்தில்தான் குமாரசாமி மடம் உள்ளது. **சீதாரி** - திருமடத்தின் வாயிற்பெயர்.

பொழிப்புரை : கண்ணி: 69-75

விடுவிடு என்று விரைந்து நீ அடுத்தாக உள்ள கணேசர் ஹாலினைக் கடந்து சென்றால், தங்கம் போன்ற தொரு பூசை செய்கின்ற மடம் எதிர்வரும்;

முனிபுங்கவரான குமரகுருபரர் பூசிக்கின்ற அம்மடத்தைக் கண்டு வலம்வந்து வணங்கி, அங்குள்ள மாடிப்படியேறிச் செல்; அவ்வாறு சென்றால் குருபரர் புராணச் சொற்பொழிவு செய்யக்கூடிய புராணசாலை என்கின்ற புனிதமான இடம் ஒன்று வரும்; அங்கு மிகத்தொன்மை வாய்ந்த

சித்திரவேலைப்பாடுகள் மிகுந்த ஆசனம் ஒன்றில் உட்கார்ந்து, திருக்கர விரல்களினால் அபய முத்திரை காட்டிக்கொண்டு, புன்முறுவலுடன் விளங்குவார் ஒப்பற்ற அத்தலைவர்; அவர் நீராடும் பொழுது நீ அவரிடம் பேசக்கூடாது; பெருமை தரும் சிவபூசை செய்யும் பொழுதும், ஏனைய தவமுனிவர்களுடன் அன்னம் பாலிக்கும் பொழுதும், உண்மைப் பொருளினைப் பற்றிப் பேசுகின்ற பொழுதிலும், பெருமிதத்துடன் அரச ஆலோசனைகள் சொல்லுகின்ற பொழுதும், சிவன்கோயிலில் இருக்கின்ற பொழுதும், நீ அவரிடம் பேசக்கூடாது;

விளக்கவுரை: கண்ணி : 69- 75

காசியில் விளங்குகின்ற குமாரசாமி மடத்தின் அமைப்பினை சுவாமிகள் விளக்குகின்றார். முதலில் திருவாயில்; இரண்டாவதாகக் கணேசர் ஹால்; அடுத்தது பூசைமடம்; அதன்பின் அங்கிருந்து மாடிப்படி வழியே மேலே ஏறினால் புராணசாலை வரும். அது புராணப் பிரசாங்கம் செய்யும் இடமாகும். அங்கு சித்திராசனத்தில் அமர்ந்தவாறு ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் முத்திராந்தம் காட்டிப் புன்முறுவல் பூப்பார்" என்று விளக்குகின்றார்.

முத்திராந்தம் - அபயமுத்திரை **சித்திராசனம்** - சித்திர வேலைப்பாடுகள் மிக் கு உடைய சிங்காசனம். **அத்தர்** - தவமுதல்வராகிய தலைவர். **திருமஞ்சனம்** - ஸ்ரீ அபிடேகம் (திரு நந்நீராட்டுதல்) **செம்பொருள்** - சிவபெருமான். **பொழுதத்தும்** - பொழுதிலேயும். **செம்மாந்து** - பெருமிதத்தில் உள்ளநிலை. **அரன் கோயில் தன்னில் உறைபோதும்** - சிவபெருமானின் உறைகின்ற ஆலயத்தில் வழிபட்டுக்கொண்டு இருக்கும் பொழுதும். **உரையாதே** - நீ எதுவும் பேச முயலக்கூடாது.

பொழிப்புரை : கண்ணி 76-80

சிவவேடமுடன் உருத்திராக்கமாலை, கொத்துவடம், கரங்களுக்குரிய ஏறுகட்டி இவற்றை எல்லாம் அணிந்து, பத்துவிரல்களிலும் பெருமை கொண்டு பொலிகின்ற மோதிரங்களை அணிந்து ; சிவஞானப்பார்வையை உன்னை நோக்கி வீசினால் உடனே நீ உனது தலை நிலத்திலே படியுமாறு அட்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, உங்களையே எண்ணி எண்ணி மனமிகக் கலங்கும் கண்ணி ஒருவளின் தூதனாக அடியேன் வந்துள்ளேன் என்று அவரிடம் கூறு; உங்களையே எண்ணி வாடி நன்மைகளை எல்லாம் இழந்து கலங்கி நிற்கும் அக்கண்ணியானவள் உணவு உட்கொள்ளாமலும், உறங்காமலும், நீராடாமலும் கவலையுடன் இருக்கின்றாள்; துன்பமானவைகளை விரும்பி ஏற்று இப்பொழுது அவலவாழ்வு வாழுகின்ற அம்மகளை, நீங்கள் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று மென்மையாக வற்புறுத்தி அவரிடம் பணிந்து கூறு;

விளக்கவுரை:

ஆறுகட்டி - சிவன். **கண்டிகை** - உருத்திராக்கம். **கொதிதுவடம்** - கொத்துகொத்தாக கோர்க்கப்பட்ட வடம் போன்ற மாலை. **ஏறுகை** - திருக்கரங்களில் அணிந்து கொள்ளும் உருத்திராக்க அணி.

வீறெய்த - பெருமையுடன் பொலிகின்ற. **பரஞானப்பார்வை** - அருள்ஞானப்பார்வை. **அட்டாங்கமாக வணங்கி** - அஷ்டாங்க நமஸ்காரம். அஷ்ட + அங்கம் = 8 உறுப்புக்கள். (கால்கள் 2, முழங்கால்கள் 2, கரங்கள் 2, வயிறு மாப்பு ஆகிய உடற்பகுதி 1, சிரமாகிய தலை 1, ஆக 8 உறுப்புக்கள்) நிலத்தில்படிய வணங்கும் ஒருமுறை. வழக்கமாக இம்முறையில் ஆண்மக்களே வணங்குவர். பெண்கள் வணங்கும் முறையை பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்பர். இரண்டு முழங்கால்கள், இரண்டு கரங்கள், முகம் (சிரசு) ஆக ஐந்து அங்கங்களால் வணங்கும் முறை ஆகும் இஃது. ஆண்களும் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் வணங்கலாம். பிரமாணம் சுந்தரர் தேவாரம்.

அன்னம் அயில்கிள்ளாள் - உணவு உட்கொள்ளவில்லை. **துயில்கிள்ளாள்** - உறங்காள். **வேட்கின்றாள்** - விரும்புகின்றாள். **நும்இன்பவாழ்வு** - உன்னுடன் (குமரகுருபரருடன்) கூடியிருக்கும் இனியவாழ்வு. **வேட்பை** - விரும்புவாய் (வேட்பமொழிபதாம் சொல் - குறள்). **செம்மை** - சிறந்த; முழுமை பெற்ற.

பொழிப்புரை: கண்ணி 81-84

சிவஞானச் செம்மலான அவ்வருத்தவத்தலைவருக்கும் அடியேனுக்கும் அறிவு (ஞானம்) என்ற பெயர் ஒற்றுமை உண்டு; அவரும் நானும் அறிவு அறவே இல்லாதவர்கள்; எங்கள் இருவருக்கும் குறிப்பிடத் தகுந்த மூன்று சக்திகள் உண்டு; அவர் வேளாளர் மரபினைச் சார்ந்தவர் எனியேனும் அதே வேளாளர் மரபினைச் சார்ந்தவள்தான்; ஆக இத்தகைய நற்பொருத்தங்கள் உடைய என்னை அவர் மனநிறைவுடன் மகிழ்ந்து ஏற்று மணப்பாரேயானால் என்றென்றும் மாற நிலையுடைய நித்திய மணமகனாய் என்றைக்கும் இனிதே விளங்கிவாழலாம் என்று அவரிடம் கூறு; மேலும் அவருடன் நெருக்கமாகி அவர் அடியேகதி என்ற நிலையினை அளிக்கும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்று சொல்லக்கூடிய நான்குவகைத் தொண்டினையும் மனம் மொழி காயங்களால் செவ்வனே முறையாகச் செய்து ஒழுகுவேன் என்றும் கூறுவாய்;

விளக்கவுரை:

ஒருதலைவி ஒருதலைவனை விரும்பி, தன்னை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராவலில் தூதாக ஒருவரை அனுப்பும் பொழுது சொல்லியனுப்பப் கூடிய செய்திகளில், தலைவனோடு, தலைவி, தன்னை ஒப்பிட்டுக்காட்டக்கூடிய ஒருசிலச்செய்திகளைச் சொல்லுதல் மரபு. பொருத்தமில்லை என்ற தொருகாரணத்தால் தலைவன் தலைவியை மறுக்க ஒரு வாய்ப்பினைத் தர வேண்டாம் என்பதினால், இருவருக்கும் (தலைவிக்கும் தலைவனுக்கும்) உள்ள பொருத்தங்களைச் சொல்லி, தன்னை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தல் ஒருமுறையாகும். அவ்வகையில் தலைவி, தனக்கும், குமரகுருபர சுவாமிகளுக்கும் உள்ள ஒத்த சங்கதிகளைக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

1. இருவருக்கும் அறிவு என்ற பெயர் ஒற்றுமையுண்டு

குமரகுருபரர் - குமாரசுவாமி

2. இருவருக்கும் அழிவே கிடையாது -

3. அவர்க்கும் எனக்கும் ஒரு மூன்று சக்திகள் உண்டே.

இனத்தால் இருவரும் கார்காத்த வேளாளர் மரபினைச் சார்ந்தவர்கள்.

துன்றும் - நெருங்கும்

சரியை முதலான தொண்டுகள் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு வகைத் தொண்டுகள்.

சரியை - அடிமைத் தொண்டு. **கிரியை** - தந்தை மகன் உறவு முறைத் தொண்டு. **யோகம்** - தோழமை உணர்வுடன் ஓசியும் தெர்ண்டு. **ஞானம்** - குரு சீடனுக்கு உள்ள உறவு முறைத் தொண்டு ஆகும். இந்நால்வகைத் தொண்டினையும் நன்கு செய்து தலைவனைப் பேணுவேன், என்று தலைவனிடம் கூறுக, என்று தலைவி, தூதுவனிடம் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது.

பொழிப்புரை: கண்ணி 85-88

இத்தனைச் செய்திகளையும் அறிந்த பின்னும் அடியேனை அவர்தம் தர்மபத்தினியாய் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று மறுத்துச் சொல்வாரேயாயின், அத்தகு கொடுமையான தொருபதிலால் எனக்கு என்னென்ன துன்பங்கள் வரும் என்பதனை எடுத்துரைத்து விடு; நான்கு வகைத் தோற்றங்களுடைய, எழுவகைப் பிறப்புக்களையுடைய 84,00000 எண்பத்து நான்கு லட்சம் யோனிபேதங்களில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து பிறவி வேதனையுற்று, கண்ணுறக்கம் சிறதும் இன்றி இவரையே எண்ணி எண்ணி வாடித்துன்புறுவேன்; இந்நிலையில் அதிகமான வலிமையையுடைய, வீணர்களான, கீழ்மைக்குணம் பொருந்திய அடியேனின் முறை மாப்பிளைகளான ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியோர் என்னை மணமுடித்துக் கைபிடிக்க நான் கெட்டு அழிவேன்; அந்நிலையில் காமம், குரோதம், மனம், மாச்சரியம் ஆகிய நால்வகை கயமையுடைய தீயவர்கள் எல்லாம் என்னுடைய திறத்தினைச் சீர் குலைத்துத் துன்புறுத்துவர்;

விளக்கவுரை:

என்னை மனையாளாய் ஏற்க மறுப்பாரேல் - திருமணம் செய்து மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ள குமரகுருபரர் மறுத்து விடுவாரேயானால்...

பின்னே எனக்கு வரும் இன்னலுரை - அதன்பின் நான் அடையப் போகும் துன்பங்களை எடுத்துச்சொல்...

சென்மமுற்று - பிறப்பெடுத்து

எண்பத்து நான்கு நூறு ஆயிரம் யோனியிலே - 84,000 யோனிபேதங்களில் பிறப்பெடுத்து...

கண்ணுரக்கி: இன்றிக் கலங்குவேன் - உறக்கமின்றி எல்லாப்பிறவிகளிலும் குமர குருபரரை எண்ணி எண்ணியே வாடிடுவேன்.

திண்டிபுரல் - அதிக வலிமை

மும்மாயையான முறை மாப்பிள்ளைகள் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் முறைமாப்பிள்ளைகளான மூன்று மாயைகளும்

வீணரவர் கைப்பிடிக்க வீறுழிவேன் - பயனற்ற அவர்கள்

என்னை திருமண செய்துகொள்ளுவர்; அந்நிலையில் நான் என்னுடைய சிறப்புக்களை அவர்களால் இழப்பேன். **காமம், குரோத, மனமாச்சரியம் மெனும் கயவர்** - தீமைகளையே செய்யும் கீழ்மக்கள்; **தீயவர். வீம - வலிமையான**

பொழிப்புரை : கண்ணி: 89- 92

மேலும் தீய ஆற்றலுள்ள பொறாமை, பேராசை, கோபம், கொடுஞ்சொல் என்று பெயர் கொண்ட நான்கு பொல்லாதவர்களும் என்னுடன் இணைவர்; ஒரு தனி அணியாகச் ஐம்புலன்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்கின்ற களத்தன்மை கொண்ட ஐவரும் அடியேனின் கற்பினைச் சூறையாடிவிடுவர்; தூய்மையான மனத்தினையும்; குளிர்ச்சியினையும் தருகின்ற எந்தனச் சாந்தினை என்னுடை எழில்மேனியில் பூசினால் மென்மையான எந்தன் மாப்பகங்கள் நெருப்பு என என்னைச் சுட்டு எரிக்கும்; எமனைப்போல கொல்லுதலைச் செய்கின்ற மன்மதன் அடியவனான என்மீது, கரும்புவிடில், சுரும்பு (வண்டு) நாண் பூட்டி, மல்லிகை, முல்லை, சகோடு முதலான ஐவகை அரும்புகளால் ஆன அம்பினை எய்து என்னைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குவான். இதனால் இரவிலும் உறக்கமின்றி துயருறுவேன்;

விளக்கவுரை :

அழுக்காறு - பொறாமை. **அவா** - விருப்பம்; **ஆசை வெகுளி** - கோபம். **இன்னாச்சொல்** - கொடும் தீய சொற்கள்.

“அழுக்காறு) அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம் - குறள் 34

சமூக்கர்கள் - பொல்லாதவர்கள். **தூய்மதெனும்** - தூய்மையான. **அங்கி** - நெருப்பு. **காமன்** - மன்மதன்.

கணை ஐந்தும் - ஐந்துவகை அம்புகளான, மல்லிகை, முல்லை, சகோடு முதலியன. **பாமம்** - இரவு. **துஞ்சாதலமருவேன்** - துஞ்சாது + அலமருவேன் உறங்காமல் துயர் உறுவேன்னென்க.

பொழிப்புரை: கண்ணி 93-94

உன்னுடைய நாட்டின் தென்பகுதியில் உள்ள பொதிகைமலையில் இருந்து தோன்றி வீசுகின்ற இதமான குளிர்ச்சியைத் தரவல்ல மென்பதமான தென்றல் காற்று உன்னுடன் சேர்ந்து வட தேசம் வந்து அடைந்து, பின் சிறிது கூட அன்பே இல்லாத கொடுங்குளிரினைத் தந்து உயிர்களைக் கொல்லுகின்ற

வாடைக் காற்று என்ற பெயரினைப் பெற்று; அத்துகைய பெயரினைப் பெற்ற அக்காற்று கோடைகால வெப்பம் போல் என்மீது வீசி கொடுமையையே செய்து என்னைக் கொல்லும்; என்னுடைய பெருமையையும், வலிமையையும் அழிக்கக்கூடிய துன்பமான இந்த அவலநிலையினை எல்லாம் எடுத்து அவருக்கு உரைப்பாய்;

விளக்கவுரை:

தென்பொதியில் - தெற்குத் திசையில் உள்ள பொதிய மலையில். **வாடை** - வடக்கிருந்து வீசக்கூடிய கடுங்குளிக்காற்று. **வன்மம்** - கொடுமை. **பீடு** - பீடுடைய, பெருமைமிக்க.

“ஏறுபோல் பீடு நடை” - குறள் 57

பிரிவில் வாடுபவர்க்கு, சந்தனம், தென்றல், மலர் போன்ற இதமான பொருள்களும் சுடுதலாய்த் தோன்றும். பிரிவுத்துயர் இங்கு பேசப்படுகிறது.

பொழிப்புரை : கண்ணி : 95-98

முன்பு ஒரு முறை அடியவளாகிய எனக்கு அவர் அன்புமிகக் கொண்டு அளித்த அருளினைப் பற்றி நினைவூட்டி நீ கேள்; அருள் பொருந்திய நல்ல நெஞ்சமே! முன்னொருநாள் அவர்தம் கருணை மிகு கண்களின் பார்வையினால் எனக்கு அருள் பாலித்தார்; அதன் பயனாய் செம்பிற்களிம்பு போல் என்னுடன் பற்றி இருந்த ஆணவம், கன்மம், மாயை என்று சொல்லக்கூடிய மும்பலக் கூட்டங்களும் கொத்தாக தத்தம் வலிவுகுன்றி அழிவுற்றன;

என்மீது, தத்துவங்களான முப்பத்தி ஆறும், தாத்து வீகங்களான 60-ம் சேர்ந்து மொத்தம் 96 பேர்களும், ஏற்படுத்திய இடைவிடா துன்பத்தினையும் அதனால் எனக்கு ஏற்பட்ட துயரத்தினையும் வேறோடு அறுத்து எரிந்தார், தம்முடைய கருணைப்பார்வையினால்; உண்மையானது திருநீறும், உருத்திராக்கமுமே என்று கூறி அருளினார்; பதினாறு பிரபந்தங்களை அமிழ்தினுமினிய தமிழில் பாடியருளி அதனைக் கற்று உணர்க என்றார்; அப்படிச் சுற்றால் சித்தத்தினை தடுமாற வைக்கின்ற மயக்கம் நீங்கிவிடும் என்று கூறினார்;

விளக்கவுரை:

தொண்ணூற்றுவர் - தத்துவங்கள் 36; தாத்துவீகங்கள் 60, ஆக மொத்தம் 96

தனூ என்பது ஒவ்வொரு ஆன்மாவிற்கும் தனித்தனியே இறைவனால் கொடுக்குப்படும் சரீரமாகும். இது 84,00,000 யோனி ஜீவபேதங்களுக்கும் தனித்தனியே கொடுக்கப்படுவதாகும். கரணம் என்பது 24 ஆன்மதத்துவங்களையும், 7 வித்யாதத்துவங்களையும், 5 சிவதத்துவங்களையும் ஆக மொத்தம் 36 தத்துவங்களை அகக்கருவிகளாகவும், 60 தத்துவங்களைப் புறக்கருவிகளாகவும் கொண்டுள்ளது.

ஆன்மதத்துவங்கள் 24 (பிரகிருதியியா தத்துவம்) அவை வருமாறு

பஞ்சபூதங்கள் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் - 5

தன்மாத்திரைகள் - நாற்றம், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை - 5

ஞானேந்திரியங்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி
எனும் அறிகருவிகள் - 5

கண்மேந்திரியங்கள் - கை, கால், வாய், எருவாய், கருவாய்,
எனும் செயற்கருவிகள் - 5

அந்தகரணங்கள் - மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் - 4

24

வித்யா தத்துவங்கள் 7, (அசுத்த மாயா தத்துவங்கள்) காலம்,

நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன் மாயை - 7

கிவதத்துவங்கள் 5, (சுத்தமாயா தத்துவங்கள்) சிவம், சக்தி,

சாதாக்கியம், ஈச்வரம், சுத்தவத்தை - 5

12

மேற்கண்ட 36 தத்துவங்களின் தாத்துவீகங்களின் எண்ணிக்கை 60 ஆகும்.
ஆகமொத்தம் 96 தத்துவங்கள் என்பர்.

36 - தத்துவங்களும் அகக்கருவிகள்

60 - தாத்துவீகங்களும் புறக்கருவிகள்

தாத்துவீகங்கள் - 60

தத்துவம்

தாத்துவீகம்

1. பிருதுவி (மண்) எலும்பு, தசை, நரம்பு, தோல், மயிர் 5

2. அப்பு (நீர்) சிறுநீர், வியர்வை, ரத்தம், சீலேத்துமம்,
சுக்கிலம் அல்லது சுரோணிதம் 5

3. தேயு (தீ) இதயத்தில் வெப்பம், பசித்தீ,
கண்ணொளி, (வெப்பம்) உடற்கூடு,
குணபேதகத்தில் மண்டைச்சூடு 5

4 வாயு (காற்று) பிராணன், உதானன், அபானன்,
சமானன், வியானன், நாகன் கூர்மன்,
இருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன்
ஆகிய தச வாயுக்கள் 5

5. ஆகாயம் (விண்)	அத்தி, அலம்புடை, இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, குகுதை, சங்கிலி, சிசுவை, புருடன் ஆகிய தசநாடிகள்	10
6. ஞானேந்திரிய விடயங்கள்	சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்	5
7. தன்மேந்திரிய விடயங்கள்	வசனம், கமனம், தானம், விசார்க்கம், ஆனந்தம்	5
8. அகங்காரம்	தை சதம், வைகரியம், பூதாதி	3
9. மனம்	காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம்	5
10. குணம்	சாத்துவிகம், இராசதம், தாமசம்	3
11. வாக்கு	சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி	4
		<u>60</u>

தொண்ணூற்றறுவர் துவக்கின் துயரறுத்தார் - குமரகுருபரசுவாமிகள்,
தொகுதியாய் அமைந்து இன்னலை அளிக்கும் தத்துவங்கள் 30,
தாத்துவீகங்கள் 60: இவற்றின் செயல்பாட்டினை அறுத்து எறிந்தார்.

வெண்ணீறு திறுநீறு கண்டிகை - உருத்திராக்கமாலை. **பத்தின்மேல் ஆறு**
- 16. **சித்தமயக்க மெல்லாம் தீரும்** - சிந்தையில் மயக்கம் நீங்கி தெளிவு
ஏற்படும். **அத்தன்** - திரு. தலைவன்; குரு: இறைவன்; உயர்ந்தோன்;
செல்வன்; மூத்தோன்.

ஒ.நோ. அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்றள்ளுரித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் - திருவெம்பாவை 3

பொழிப்புரை : கண்ணி 99 - 106

தலைவனான அவர் இவ்வாறு எனக்கு அருளிய வற்றையும்,
கூறினவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக வரிசைப்படுத்தி விளக்கமாகச் சொல்லி
அவருக்கு உணர்த்து.

என்னுடைய அழகு மிகுந்த கரத்தினைப் பற்றி, யாரும் அறிய முடியாத
பரம வீட்டின் நடுவிலே பக்குவமுடன் என்னை, கருநிறங்கொண்ட இருள்
சிறிது கூட இல்லாத பெரிய வெளிதனில் அருள் ஓங்குகின்ற ஞான
நெறிகளுள் ஒன்றான நாதாந்தம் (சிவ தத்துவம்) என்கின்ற கட்டிலிலே கிடத்தி;
மெய்சிலிர்க்கின்றதொரு புளகாங்கித உணர்வு என் உடம்பிலே

தென்படுமாறும்; சொற்களை இணைத்துப் பேச இயலாததொரு பேரின்ப உணர்வு நிலையில், அடியேனின் உள்ளத்திலே ஓங்கார நாதம் ஒலித்திட வைத்து; ஞானமாகிய அமுத பானத்தினை குடித்திடச் செய்து, உடலாகிய பொறி கழன்றுபோகுமாறு செய்து; ஒருவகை மயக்கத்தினை அளித்திடும் பரவசமான பேரின்ப பரமானந்தக் கடலினுள் மூழ்கிடக்கூடிய நற்பயனை அடியவளாகிய எனக்கு குருபரனாகிய அவர் அளித்து அருள்புரிந்திட வேண்டும். ஆகையினால் அவர் தம் மாலையை உடனடியாக தந்தருள வேண்டும் என்று கேட்டு; இக்கடல்கூழ் உலகமெல்லாம் வியந்து போற்றுகின்ற உயர்ந்த தலைவனாகிய குமரகுருபர சுவாமிகளின் மாலையினை எனக்கு நீ வாங்கி வந்துவிடு, நெஞ்சமே! என்று கட்டளையிடுகிறார் சுவாமிகள்.

விளக்கவுரை: கண்ணி 99 - 106

செவ்வி - அழகிய. **பரமன்விட்டின் நடுவே** - பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானின் உறைவிடமாகிய சிவலோகத்தின் மையப்பகுதியிலே. **கருமை இருள்சற்றும் இல்லாப்பெருவெளி** - ஒளியேயுடைய அருள்வெளி **நாதாந்தம்** - தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த நாதத்துவமும் அதன்முடிவாக விளங்கும் மெய்ப்பொருளும் சுத்தமாயா தத்துவங்களான நாதம், விந்து, ஈசுவரம், சாதாக்கியம், சுத்தவித்தை ஆகிய ஐந்தினுள் ஒன்றான சிவதத்துவம். **பானம் அதுவருந்தி** - பானமதனை அருந்தி. **ஊனக்கருவி** - பழுதடையக்கூடிய நிலையற்ற இவ்வுடல் **மோனம்** - மயங்குதல். **பரமானந்தம்** - பேரின்பம். **பரவை** - கடல். **அன்னோட் கருள்** - அவளுக்கு அருள். **இன்னே** - இப்பொழுதே. **வேலை** - கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகம்.

ஸ்ரீ முருகன்கம்ப்யூட்டர் பிரிண்டர்ஸ்,
பெண்ணாடம்.